

Primii pași

Studii biblice pentru Școala de Sabat
Secțiunea 1–3 ani

ANUL A • TRIMESTRUL 2

MIRACOLE LA MALUL MĂRII

Pentru ediția în limba engleză:

Editor

Rosanne Peach

Editorial Assistant

Denise Gustafson

World Sabbath School Directors

Jim Howard

Daniel Ebenezer

Pentru ediția în limba română:

Traducere

Loredana Weiss

Redactare

Geanina Constantin

Tehnoredactare

Irina Toncu

În elaborarea acestor materiale a fost urmat un proces riguros, care a implicat recenzenți, experți, părinți și copii din întreaga lume, alături de un comitet de conducere și de un comitet de evaluare a manuscriselor. Mulțumiri tuturor celor implicați!

**VERSET TRIMESTRIAL
DE MEMORAT:**

„El Însuși
îngrijește de voi”
(1 Petru 5:7).

Primii pași

ANUL A • TRIMESTRUL 2

Cuprins

SĂPTĂMÂNĂ 1	5	Pescuind împreună cu Isus
SĂPTĂMÂNĂ 2	13	O monedă și un pește
SĂPTĂMÂNĂ 3	21	„Pot să văd!”
SĂPTĂMÂNĂ 4	29	Patru prieteni adevărați
SĂPTĂMÂNĂ 5	37	Prânzul unui băiețel
SĂPTĂMÂNĂ 6	45	Un om recunoscător
SĂPTĂMÂNĂ 7	53	Minunea de la nuntă
SĂPTĂMÂNĂ 8	61	Isus vindecă o mamă
SĂPTĂMÂNĂ 9	69	„Taci, fii liniștită!”
SĂPTĂMÂNĂ 10	77	Umblarea pe apă
SĂPTĂMÂNĂ 11	85	„Fetițo, scoală-te!”
SĂPTĂMÂNĂ 12	93	„Cine M-a atins?”
SĂPTĂMÂNĂ 13	101	O dragoste nemărginită

Dragi părinți,

Dumnezeu a împrumutat familiei voastre un copil prețios. Oamenii spun că zilele de educare și formare a copiilor par lungi, dar anii sunt scurți. Într-adevăr, efortul zilnic de administrare a gospodăriei și încercarea de a face față cerințelor de la serviciu și nevoilor familiei pot părea uneori nesfârșite și istovitoare. Cu toate acestea, anii trec extrem de repede.

În publicația aceasta veți găsi povestiri și activități atent selectate, adaptate vârstei copiilor, care vă vor ajuta să îi îndrumați pe cei mici spre cunoașterea lui Isus și a dragostei Lui. În fiecare zi, citiți povestirea săptămânală și încurajați-vă copilul să interacționeze **cu voi** în timp ce faceți lucrul acesta. *Instrucțiunile* oferite pe parcursul narațiunii vă vor ghida în timp ce citiți. Arătați cu degetul spre imagini sau invitați-l pe copil să facă lucrul acesta. Transformați timpul de învățare într-o rutină zilnică specială.

Activitățile din cadrul secțiunii *Joaca din timpul zilei* le puteți face împreună cu copilul vostru pentru a consolida mesajul povestirii biblice. Transformați activitățile acestea în amintiri țesute în pânza vieții voastre, pentru a reține mesajele biblice. Faceți-vă timp să citiți mesajul spiritual din secțiunea *Miezul problemei*, pentru că vi se adresează personal. Repetați zilnic *textul de memorat* împreună cu copilul, chiar dacă abia învață să vorbească. Așezați cartonașul cu textul de memorat într-un loc vizibil din casă pentru a vă aminti să faceți lucrul acesta.

Acceptați provocarea de a-l conduce pe copil „la Isus Hristos zi de zi, cu iubire, duioșie și stăruință. Să nu îngăduiți niciunui lucru să se interpună între voi și această mare lucrare” (Ellen G. White, *Îndrumarea copilului*, p. 41).

Adesea, nu marile momente din viața noastră, ci micile activități zilnice sunt cele care ne modelează caracterul.

Fie ca Dumnezeu să vă însuflețească, să vă susțină și să vă dea răbdare și consecvență în timp ce vă învățați copilul să-L iubească și să-L urmeze pe Isus mai presus de toate!

Nina și Departamentul Școala de Sabat și Lucrarea Personală de la Conferința Generală

Momente devoționale

Una dintre cele mai importante deprinderi pe care o puteți transmite copilului vostru este aceea de a-L căuta pe Dumnezeu în fiecare zi prin intermediul momentelor personale de consacrare. Deși copilul vostru are acum doar unu, doi sau trei ani, nu este prea devreme să îl învățați să facă lucrul acesta în moduri cât mai simple.

Cum pot să îmi învăț copilul de Primii pași să își îndrepte inima către Isus?

1. **ROAGĂ-TE:** În fiecare zi, roagă-te ca inima copilului tău să fie deschisă pentru Isus.
2. **ÎN TIMPUL ZILEI,** caută oportunități să îi vorbești despre Isus și despre cât de mult îl iubești. Fredonează cântece simple și învață-ți copilul să cânte împreună cu tine. La vârsta aceasta, lauda spontană și autentică reprezintă o parte importantă în formarea credinței.
3. **LOCUL TĂU PENTRU DEVOȚIUNE:** Alege un scaun, un loc lângă fereastră sau altundeva și stai acolo când citești Biblia și te rogi. Fă lucrul acesta într-o zonă vizibilă din casă, precum sufrageria, astfel încât copilul să vadă că petreci timp cu Isus.
4. **LOCUL DE DEVOȚIUNE PENTRU COPILUL TĂU:** Nu departe de spațiul tău pentru studiu biblic, creează un spațiu în care copilul să petreacă timp cu Isus. Întinde un covoraș pe podea împreună cu câteva cărți biblice ilustrate (îndepărtează jucăriile). Asigură-te că cel mic nu este obosit sau înfometat, astfel încât momentele de studiu să devină un timp plăcut, pe care îl așteaptă cu nerăbdare.
5. **TIMP CU ISUS:** Explică-i copilului tău că, în fiecare zi, la aceeași oră, amândoi veți petrece timp cu Isus. Acesta va fi un timp de liniște în care veți citi, vă veți ruga sau îi veți cânta lui Isus. Arată-i copilului tău ilustrațiile din cărțile biblice și provoacă-l să se gândească la istorisiri. Explică-i că, atunci când mama și tata petrec timp cu Isus, și copilul petrece timp cu Isus. Nu veți vorbi și nu veți citi povestiri împreună în timpul respectiv, dar puteți face lucrul acesta mai târziu. Pentru început, petreceți un timp individual, între două și cinci minute, în funcție de abilitatea copilului de a sta liniștit și de a se concentra. Pe măsură ce copilul crește, dedicați mai mult timp studiului individual.

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus dorește ca eu să Îl urmez.

Săptămâna 1: Isus ne cere să Îl urmăm.

Pescuind împreună cu Isus

Studiul acesta se bazează pe Matei 4:18-22; Marcu 1:16-20;
Luca 5:4-11 și *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 244-251.

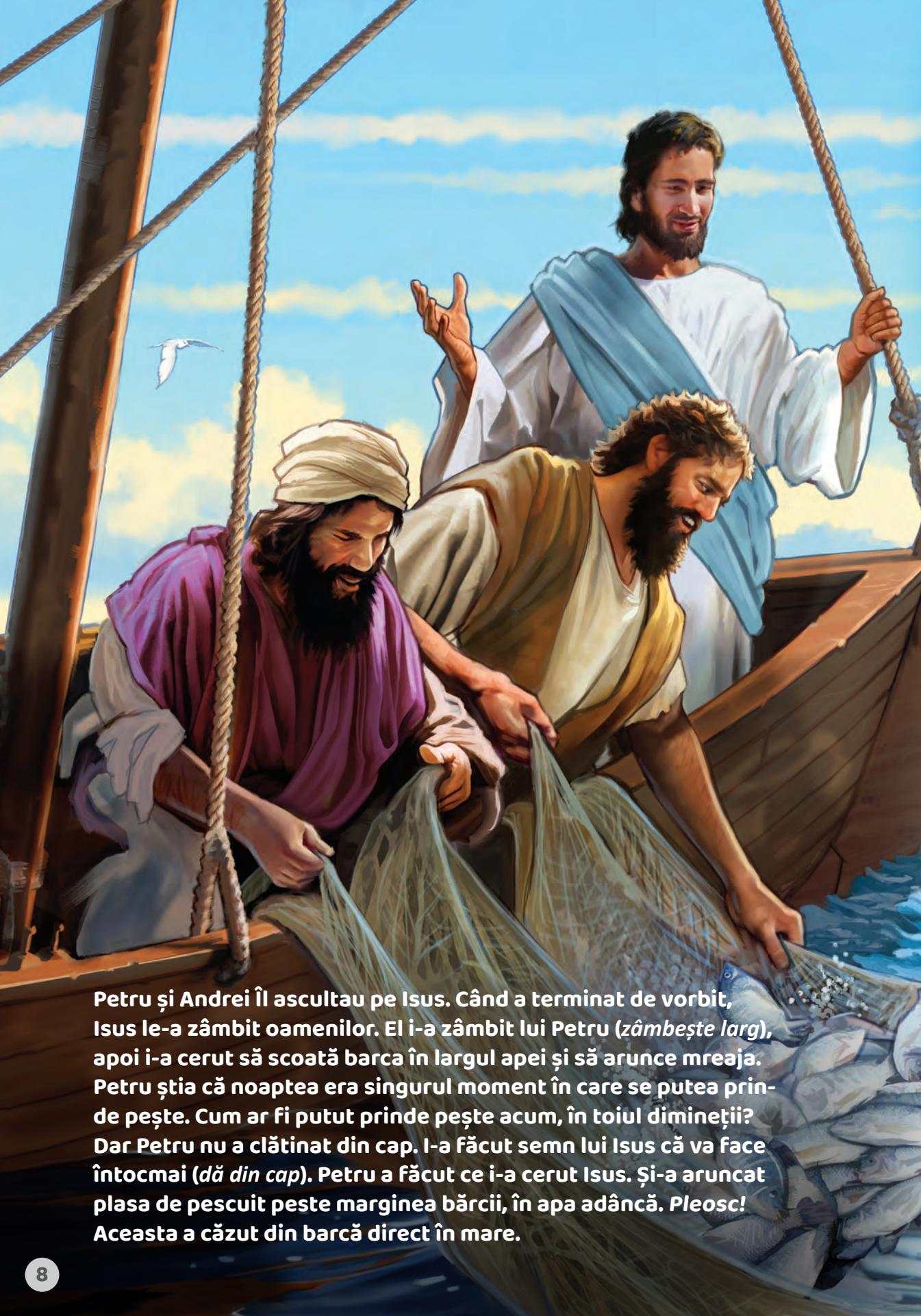

Soarele strălucea deasupra Mării Galileei.
Vâââj! Pleosc! Valurile mării se izbeau ușor de
țărm. Scârț, scârț! Se auzeau sandalele lui Isus
în timp ce pășea prin nisip. Pleosc! Pleosc! Apa
se izbea de părțile laterale ale bărcilor, care
se legănau ușor înainte și înapoi. Pic! Pic! Apa
din plasele de pescuit picura în mare. Pesca-
rii – Petru, Andrei, Iacov și Ioan – își spălau și
își strângeau cu grijă plasele. O noapte lungă
de pescuit se încheiase. Prinseseră oare vreun
pește? Nu!

O mulțime de oameni s-a adunat pe țărmul nisipos. Ei s-au apropiat pentru a-L asculta pe Isus vorbind. Isus a urcat într-o barcă și i-a cerut lui Petru să-L împingă departe de țărm. Acum, oamenii îl puteau auzi și vedea mai bine.

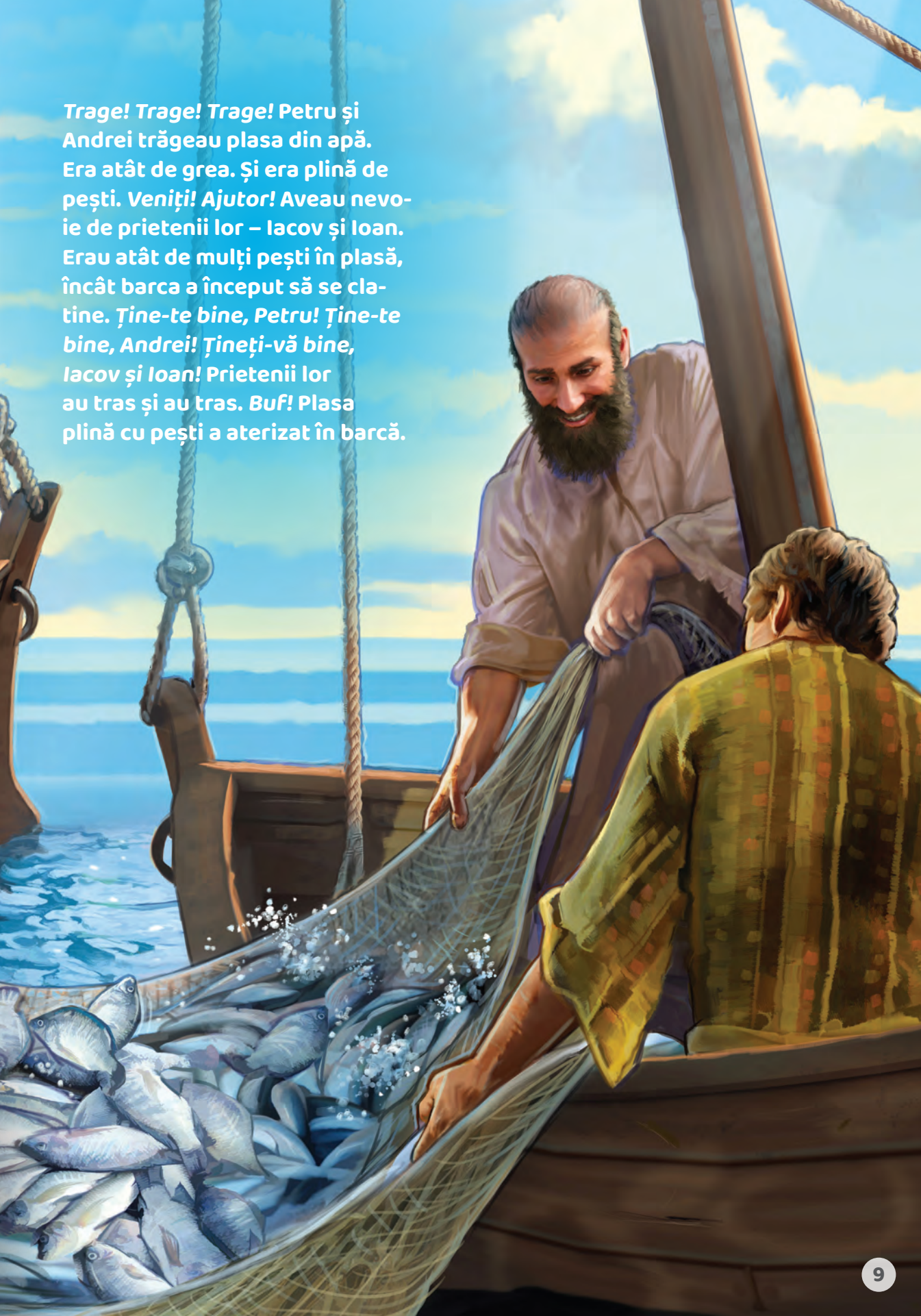
Stânga, dreapta... Barca se legăna pe mare. Isus le-a vorbit oamenilor despre Dumnezeu – Tatăl Lui din ceruri. Dumnezeu îi iubea pe oameni foarte mult. Isus voia ca oamenii să-L cunoască pe Dumnezeu și să le spună și altora despre El.

Petru și Andrei Îl ascultau pe Isus. Când a terminat de vorbit, Isus le-a zâmbit oamenilor. El i-a zâmbit lui Petru (*zâmbește larg*), apoi i-a cerut să scoată barca în largul apei și să arunce mreaja. Petru știa că noaptea era singurul moment în care se putea prinde pește. Cum ar fi putut prinde pește acum, în toiul dimineții? Dar Petru nu a clătinat din cap. I-a făcut semn lui Isus că va face întocmai (*dă din cap*). Petru a făcut ce i-a cerut Isus. Și-a aruncat plasa de pescuit peste marginea bărcii, în apa adâncă. *Pleosc!* Aceasta a căzut din barcă direct în mare.

Trage! Trage! Trage! Petru și Andrei trăgeau plasa din apă. Era atât de grea. Și era plină de pești. Veniți! Ajutor! Aveau nevoie de prietenii lor – Iacov și Ioan. Erau atât de mulți pești în plasă, încât barca a început să se clatine. Ține-te bine, Petru! Ține-te bine, Andrei! Țineți-vă bine, Iacov și Ioan! Prietenii lor au tras și au tras. Buf! Plasa plină cu pești a aterizat în barcă.

Barca s-a umplut cu pești strălucitori. Petru, Andrei, Iacov și Ioan erau uimiți. O mulțime de pești se zbăteau în barca lor! Petru a sărit din barcă și a îngenuncheat la picioarele lui Isus. Știa că Isus făcuse o minune. Numai Fiul lui Dumnezeu ar fi putut să pună în plasele lor toți peștii aceia. Isus s-a uitat la prietenii Săi. „Veniți după Mine”, le-a spus El (Matei 4:19). Isus voia ca ei să fie ajutoarele Lui speciale. Voia ca ei să învețe să fie ca El. Cei patru pescari și-au lăsat bărcile de pescuit și L-au urmat pe Isus.

Isus te iubește! El vrea ca și tu să înveți să fii ca El. Isus spune: „Vino după Mine... (rostește numele copilului)!”

Creează!

Folosește vopsea sau cerneală pentru a imprima urmele tălpilor copilului tău pe o foaie albă de hârtie. Scrie deasupra urmelor: „Vreau să Îl urmez pe Isus!” Explică-i celui mic că Îl putem urma pe Isus făcând lucrurile plăcute Lui: fiind buni și atenți cu cei din jurul nostru, ajutându-i la nevoie, arătându-le dragoste prin cuvintele și faptele noastre, ascultându-i. Scrie sau desenează câteva lucruri pe care le-ați putea face împreună pentru a-L urma pe Isus!

Joacă-te!

Folosește un magnet, o sfoară și un băț pentru a confecționa o undiță simplă. Pune agrafe de birou pe niște pești din hârtie decupată. Încercați pe rând să prindeți peștii!

Explorează!

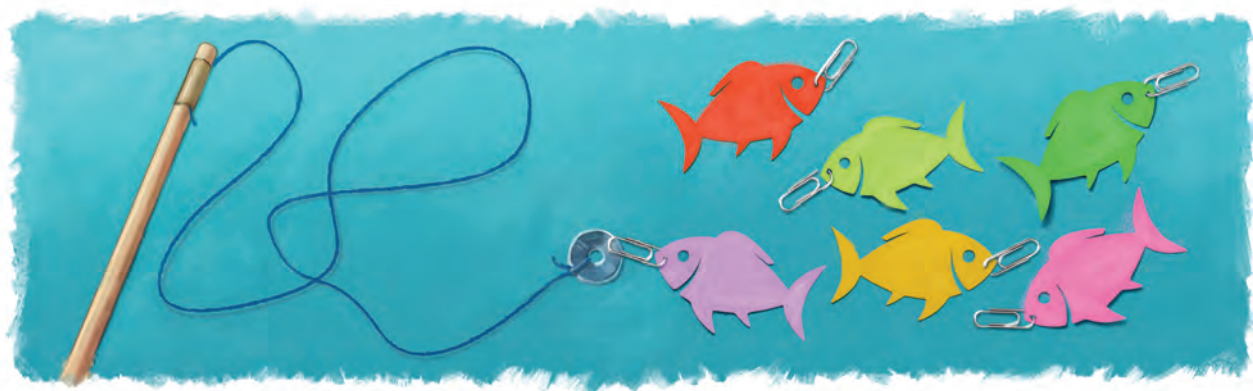
Dacă aveți în apropiere zăpadă, nisip sau pământ, ieșiți la o plimbare împreună cu copilul. Mergeți înaintea lui și faceți urme de pași. Încurajați-l să calce pe urmele voastre. Spuneți-i că Isus vrea să-L urmărim în același fel, călcând pe urmele Lui.

Fă conexiuni!

Pregătește un traseu cu obstacole. Lasă copilul să te privească cum parcurgi traseul și apoi spune-i: „Vino după mine!” Parcurgeți traseul împreună. Explică-i că Isus este lângă noi în fiecare situație dificilă sau fericită prin care trecem.

Roagă-te!

La momentele de închinare în familie, mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru că este conducătorul familiei voastre. Rostiți o rugăciune: „Isuse, vrem să Te urmărim!” Scrieți-o pe un afiș și decorați afișul împreună cu copilul. Puteți face un desen, puteți lipi flori sau urme de pași în partea de jos. Așezați afișul într-un loc vizibil din casa voastră!

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Isus te cheamă și pe tine să Îl urmezi, la fel cum i-a chemat pe ucenicii Săi. Vei răspunde și tu chemării lui, la fel ca Petru?

Poate că îți este greu să te concentrezi asupra chemării Sale în mijlocul plânsurilor de bebeluș, al crizelor de nervi ale copiilor sau al presiunii de a lucra și a întreține familia. Poate că televizorul, programul zilnic sau rețelele de socializare încearcă să înăbușe vocea Lui.

Dar Isus este chiar acolo, lângă tine. El te știe pe nume (Isaia 43:1). Știe câte fire de păr sunt pe capul tău (Luca 12:7) și te-a creat cu meticulozitate în pânțele mamei tale (Ieremia 1:5). El îți cunoaște gândurile înainte ca tu să le conștientizezi (Psalmi 139:4) și are un plan minunat pentru viața ta (Ieremia 29:11). Știe tot ce ai făcut și tot ce vei face, și totuși dragostea Lui pentru tine este mai înaltă decât cerurile și se întinde mai departe decât oceanul (Romani 8:39).

S-ar putea să nu fie întotdeauna ușor, dar ce binecuvântare minunată se poate obține răspunzând chemării Sale! Imaginează-ți cum ar fi fost dacă unul dintre ucenici ar fi spus: „Acum nu este momentul potrivit, trebuie să mă concentrez asupra afacerii mele!” Ah, ce ar fi pierdut!

Când Isus l-a chemat pe Matei, acesta nu a ezitat. „Nu s-a gândit la afacerea profitabilă pe care o dăduse la schimb pentru sărăcie și oboseală. Era suficient să fie în prezența lui Hristos, să învețe înțelepciunea și bunătatea de pe buzele Lui, să privească lucrările Lui minunate și să Îl ajute în îndeplinirea lucrării Sale anevoioase” (Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 187, 188).

Ce privilegiu să ai ocazia să lucrezi împreună cu Isus! Fie ca exemplul primilor ucenici să te încurajeze să răspunzi chemării lui Dumnezeu în fiecare aspect al vieții tale!

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus îmi oferă lucrurile de care am nevoie.

Săptămâna 2: Isus ne oferă lucrurile de care avem nevoie.

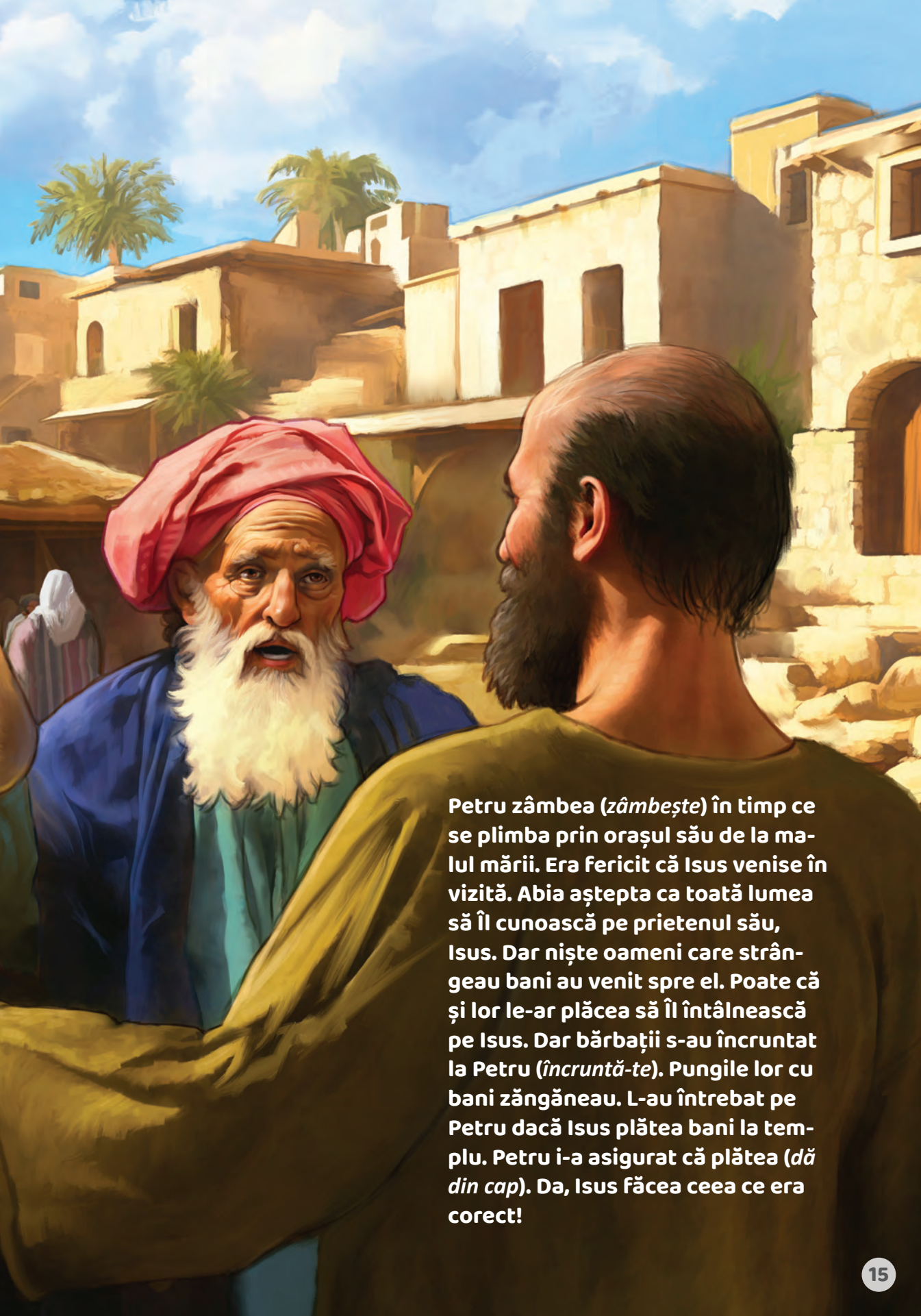
O monedă și un pește

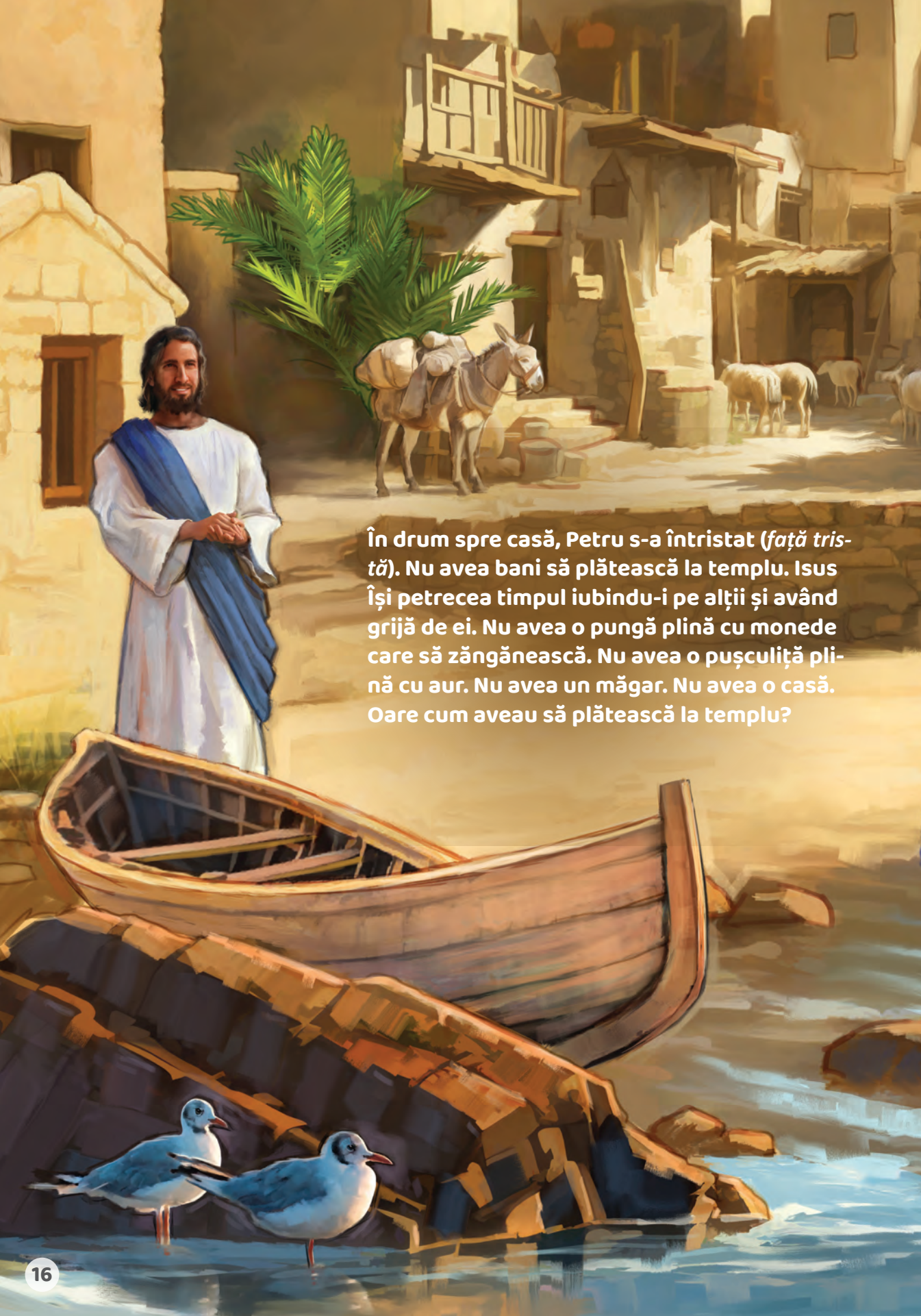
Studiul acesta se bazează pe Matei 17:24-27 și Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, p. 432-435.

Pleosc! Pleosc! Se auzea în apa strălucitoare a Mării Galileei. Totul era calm. **Pleosc! Pleosc!** Oare ce mișca în apă? Era un pește! Un pește care sărea prin apă. Ce distracție! Astăzi, peștele acesta avea să fie ajutorul special al lui Isus.

Petru zâmbea (*zâmbește*) în timp ce se plimba prin orașul său de la malul mării. Era fericit că Isus venise în vizită. Abia aștepta ca toată lumea să îl cunoască pe prietenul său, Isus. Dar niște oameni care strângeau bani au venit spre el. Poate că și lor le-ar plăcea să îl întâlnească pe Isus. Dar bărbații s-au încruntat la Petru (*încruntă-te*). Pungile lor cu bani zăngăneau. L-au întrebat pe Petru dacă Isus plătea bani la templu. Petru i-a asigurat că plătea (*dă din cap*). Da, Isus făcea ceea ce era corect!

În drum spre casă, Petru s-a întristat (*față tristă*). Nu avea bani să plătească la templu. Isus Își petrecea timpul iubindu-i pe alții și având grijă de ei. Nu avea o pungă plină cu monede care să zăngănească. Nu avea o pușculiță plină cu aur. Nu avea un măgar. Nu avea o casă. Oare cum aveau să plătească la templu?

Isus i-a zâmbit lui Petru. El știa exact unde să găsească banii. Nu se găseau într-o pungă. Nu se aflau într-o pușculiță. Petru a făcut ochii mari de uimire când Isus i-a spus ce să facă. Apoi, s-a supus și s-a dus la pescuit.

A aruncat undița în apă. *Pleosc!* Aceasta s-a dus jos, jos, jos. Petru aștepta liniștit un pește. Dintr-odată, ceva a început să tragă de undiță. Oh, prinsese unul! A scos peștele din apă și i-a deschis gura. În gura lui era o monedă lucioasă, strălucitoare! Petru a găsit banii exact acolo unde i-a spus Isus că avea să-i găsească – în gura unui pește!

Isus este uimitor! El a pus moneda strălucitoare în gura peștelui. El a știut unde avea să găsească Petru banii pentru a plăti taxa la templu. Prietenii lui Isus au văzut că până și peștii îl ascultă. Isus a avut grijă de Petru.

Isus are grijă și de mine. El îmi oferă tot ce am nevoie.

(Spuneți împreună) Mulțumesc, Isuse, pentru că îmi oferi lucrurile de care am nevoie!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Creează!

Folosiți hârtie colorată sau hârtie creponată pentru a face un pește. Lipiți solzi pe forma obținută. Decupați o monedă și puneți-o în gura peștelui. Așezați-l într-un loc unde copilul îl poate vedea pe tot parcursul săptămânii.

Joacă-te!

Folosiți magneții de pescuit de săptămâna trecută (agrafe de hârtie atașate de pești; un magnet pe o sfoară) pentru a vă juca de-a pescarii. Ascundeți o monedă mică în spatele capului unuia dintre pești și amestecați-i pe toți. Încercați, pe rând, să prindeți peștele cu moneda ascunsă în gură.

Învăț!

Mergeți la bibliotecă și răsfoiți câteva cărți despre oceane și animale marine. Vorbiți despre șansele de a găsi monede în gura peștilor. Isus chiar a făcut o minune uimitoare! Cu siguranță va avea grijă și de tine!

Explorează!

Desenați imagini simple cu lucrurile pe care Dumnezeu vi le-a oferit (de exemplu: mâncare, apă, casă, o familie grijulie, prieteni etc.). Faceți câte două copii după fiecare imagine și jucați un joc de memorie cu copiii mai mari. La sfârșitul jocului, mulțumiți-l lui Dumnezeu pentru fiecare imagine și pentru grija pe care o poartă familiei voastre!

Roagă-te!

Vorbiți despre imaginile pe care le-ați desenat anterior. Roagă copilul să aleagă una dintre imagini, apoi înalță o rugăciune de mulțumire către Dumnezeu. Roagă-i și pe ceilalți membri ai familiei să aleagă câte o imagine și să îi mulțumească lui Dumnezeu pentru că ne oferă tot ce avem nevoie.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Îngrijorarea... Ah, cum poate să mistuie, să secătuiască și să răpească! Are obiceiul de a face prezentul să pară sumbru și furtunos. Cât timp din viața noastră îl petrecem la mila îngrijorărilor? Finanțele, școala, tehnologia, casele, ipotecile, munca, viitorul, climatul mondial actual și, bineînțeles, teama că poate nu suntem niște părinți suficient de buni.

Îngrijorarea se bazează pe încrederea noastră în noi înșine. Când încercăm să controlăm lucrurile, conștientizăm toate eșecurile noastre. Anxietatea se instalează și, dintr-odată, grijile se înmulțesc și cresc ca buruienile. „Îngrijorarea este oarbă și nu poate discerne viitorul. Dar Isus vede sfârșitul de la început și a pregătit calea Sa pentru a aduce alinare. «Atât de multe de făcut!» Da; dar cine este lucrătorul principal? Isus Hristos, Domnul tău. El Se oferă să ușureze poverile pe care le purtăm luându-le asupra Lui Însuși. Dacă rămânem în Hristos, iar Hristos rămâne în noi, putem face totul în El, care ne întărește” (Ellen G. White, *Christian Leadership*, p. 77).

Isus poate să ne ia grijile într-un mod atât de minunat și să ne ofere lucrurile de care avem nevoie în feluri uimitoare (chiar și printr-o monedă găsită în gura unui pește!). El dorește ca tu să trăiești o viață liberă. Vrea să îți ia povara de pe umeri. Săptămâna aceasta, predă-I în rugăciune toate îngrijorările tale și observă modul minunat în care Se va îngriji de tine!

„De aceea vă spun: Nu vă îngrijiți de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. [...] Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu secără și nici nu strâng nimic în grânare, și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?” (Matei 6:25-27).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus poate face minuni.

Săptămâna 3: Isus vindecă un om orb.

„Pot să văd!”

Studiul acesta se bazează pe Marcu 10:46-52.

Bartimeu stătea pe marginea drumului prăfuit. Cerul era senin și albastru. Copacii verzi se legănau sub briza ușoară. Dar Bartimeu nu vedea cerul, nici copacii, nici oamenii care treceau pe lângă el. Nu vedea nimic. Era orb (*încinde ochii*).

Bartimeu nu avea un loc de muncă. El striga la oameni să îi dea bani. Ei puneau monedele într-un bol mic, lângă el. *Cling-cling!* Dar majoritatea oamenilor doar treceau pe lângă el. Îi auzea trecând, dar aceștia erau prea ocupați ca să-l observe. Prea ocupați ca să le pese.

Bartimeu l-a auzit pe Isus mergând pe drum. Isus! Auzise de Omul acesta. Auzise despre minunile lui Isus. Bartimeu s-a entuziasmat (*bate din palme*). A ascultat cu mare atenție (*du mâna la ureche*). Era Isus prin apropiere? Era convins că lui Isus avea să-l pese. Era convins că Isus avea să-l ajute. Bartimeu a început să strige: „Isus, Te rog, ajută-mă!” Oamenii din jurul lui îi spuneau să facă liniște, dar el striga și mai tare. Din nou și din nou, Bartimeu a strigat la Isus. Voia să îl întâlnească cu orice preț!

Isus a auzit strigătul de ajutor al lui Bartimeu. S-a oprit din mers (*ridică palmele*). Isus l-a întrebat: „Ce vrei să-ți fac?” (Marcu 10:51). Bartimeu i-a răspuns lui Isus că voia să vadă. Atunci, Isus i-a spus: „Du-te, credința ta te-a mântuit” (Marcu 10:52).

Dintr-odată, Bartimeu putea vedea! Primul lucru pe care l-a văzut a fost chipul amabil și zâmbitor al lui Isus. Bartimeu a fost atât de fericit, încât a alergat după Isus. El a văzut *totul*: dealurile verzi, florile galbene, cerul albastru și vrăbiuțele din copaci.

Înima lui Bartimeu tresăla de fericire.
Isus făcuse o minune în viața lui!
Isus face minuni și astăzi. Îi place
să ne audă chemându-L și cerându-l
ajutorul. Ori de câte ori avem nevoie
de ceva, ne putem ruga și noi la Isus.
Îți mulțumim, Doamne, pentru că
l-ai vindecat pe Bartimeu!

(Spuneți împreună) Îți mulțumim pentru
că ești un Dumnezeu puternic!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Creează!

Luați creioane colorate și faceți împreună un desen în care Isus îl vindecă pe Bartimeu.

Joacă-te!

Închideți ochii. Vorbiți despre sunetele pe care le auziți. Ce puteți simți și atinge? Alternativ, jucați jocul „Văd ceva...”. Invită copilul să ghicească ce vezi (de exemplu: „Văd ceva mare și verde”).

Învață!

Explică-i copilului că Isus ne-a dat cinci simțuri pentru a explora creația Sa uimitoare. Învață-ți copilul care sunt acestea, permițându-i să experimenteze fiecare simț în parte: vizual, auditiv, olfactiv, gustativ, tactil.

Explorează!

Leagă copilul la ochi și condu-l prin cameră, evitând orice obstacol. Vorbiți despre cum s-a simțit când nu putea vedea. Trebuia să aibă încredere în tine ca să îl conduci prin cameră astfel încât să nu cadă. Bartimeu a avut încredere în Dumnezeu. A crezut că Dumnezeu avea să-l vindece. Și noi putem avea încredere în Isus să ne conducă!

Roagă-te!

Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru ceva ce puteți vedea, auzi, atinge, gusta și mirosi.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Bartimeu știa că are nevoie de un Mântuitor și L-a căutat pe Isus din toată inima. Nu a renunțat la primul obstacol. L-a strigat pe Isus cu hotărâre și credință. Ce exemplu pentru noi! Ne recunoaștem noi nevoia de Hristos? Suntem plini de dorința nestăvilă de a-L cunoaște cu adevărat? Îi facem loc în programul nostru, indiferent de obstacole?

Fă din ziua asta o nouă zi în care să devii un „Bartimeu”. Isus tânjește să te audă strigând la El. Isus va răspunde întotdeauna. El te vede. Îți cunoaște cele mai întunecate dureri și suferințe și își întinde mâna pentru a te vindeca. El îți vede credința și este dispus să îți deschidă ochii la noua viață pe care o are pregătită pentru tine.

„Nu doar vederea fizică îi este redată, ci și ochii înțelegerii sale sunt deschiși. În Hristos, el îl vede pe Răscumpărătorul său, iar Soarele Neprihănirii strălucește în sufletul său. Toți cei care simt nevoia de Hristos, la fel ca orbul Bartimeu, și care vor fi la fel de zeloși și de hotărâți ca el vor primi, la fel ca el, binecuvântarea după care tânjesc” (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, p. 126).

Fiți binecuvântați în această săptămână, în timp ce ochii vi se deschid în fața numeroaselor modalități în care Dumnezeu vă iubește și are grijă de voi! Fiți dornici și hotărâți să-L cunoașteți pe Hristos și să-L urmați!

„Veți cunoaște adevărul,
și adevărul vă va face slobozi”
(Ioan 8:32).

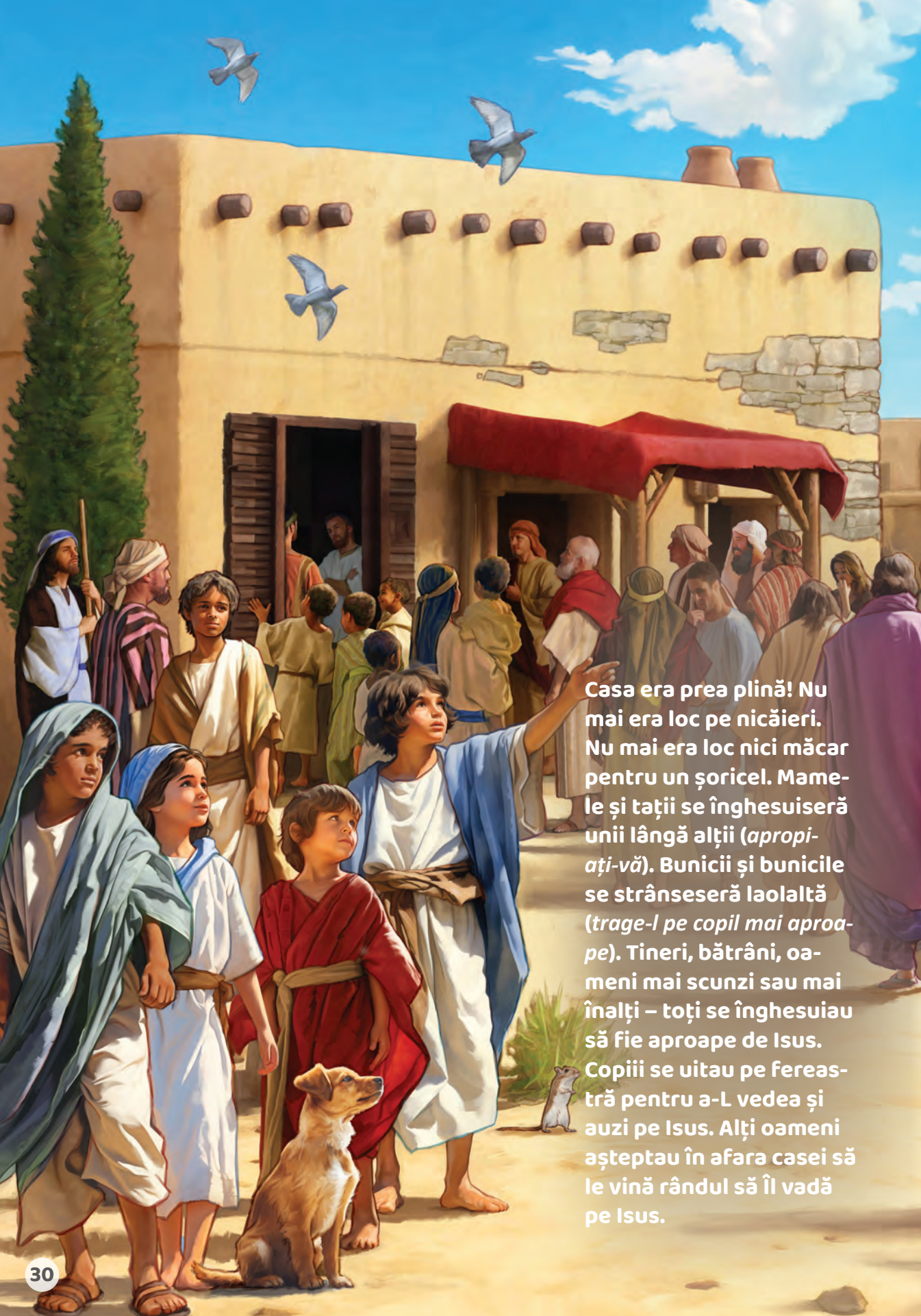
IDEEA PRINCIPALĂ:
Îmi pot ajuta prietenii să se apropie de Isus.

Săptămâna 4: Isus vindecă un slăbănog.

Patru prieteni adevărați

Studiul acesta se bazează pe Matei 9:1-8; Marcu 2:1-12; Luca 5:17-26
și Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, p. 267-271.

Casa era prea plină! Nu mai era loc pe nicăieri. Nu mai era loc nici măcar pentru un șoricel. Mamele și tații se înghesuieră unii lângă alții (*apropiați-vă*). Buncii și buncile se strânseseră laolaltă (*trage-l pe copil mai aproape*). Tineri, bătrâni, oameni mai scunzi sau mai înalți – toți se înghesuiau să fie aproape de Isus. Copiii se uitau pe fereastră pentru a-L vedea și auzi pe Isus. Alți oameni așteptau în afara casei să le vină rândul să Îl vadă pe Isus.

Patru prieteni au cărat un bărbat, care zăcea pe o rogojină, până la căsuța aceea aglomerată. Picioarele bărbatului erau bolnave. Nu le mai putea mișca deloc. Nu putea merge. Nu putea alerga. Cei patru prieteni voiau să îl ducă la Isus. Știau că Isus îi putea face picioarele să se miște din nou. Ah, dacă ar putea să ajungă la Isus! Dar erau atât de mulți oameni în căsuța aceea. Cum să facă oare?

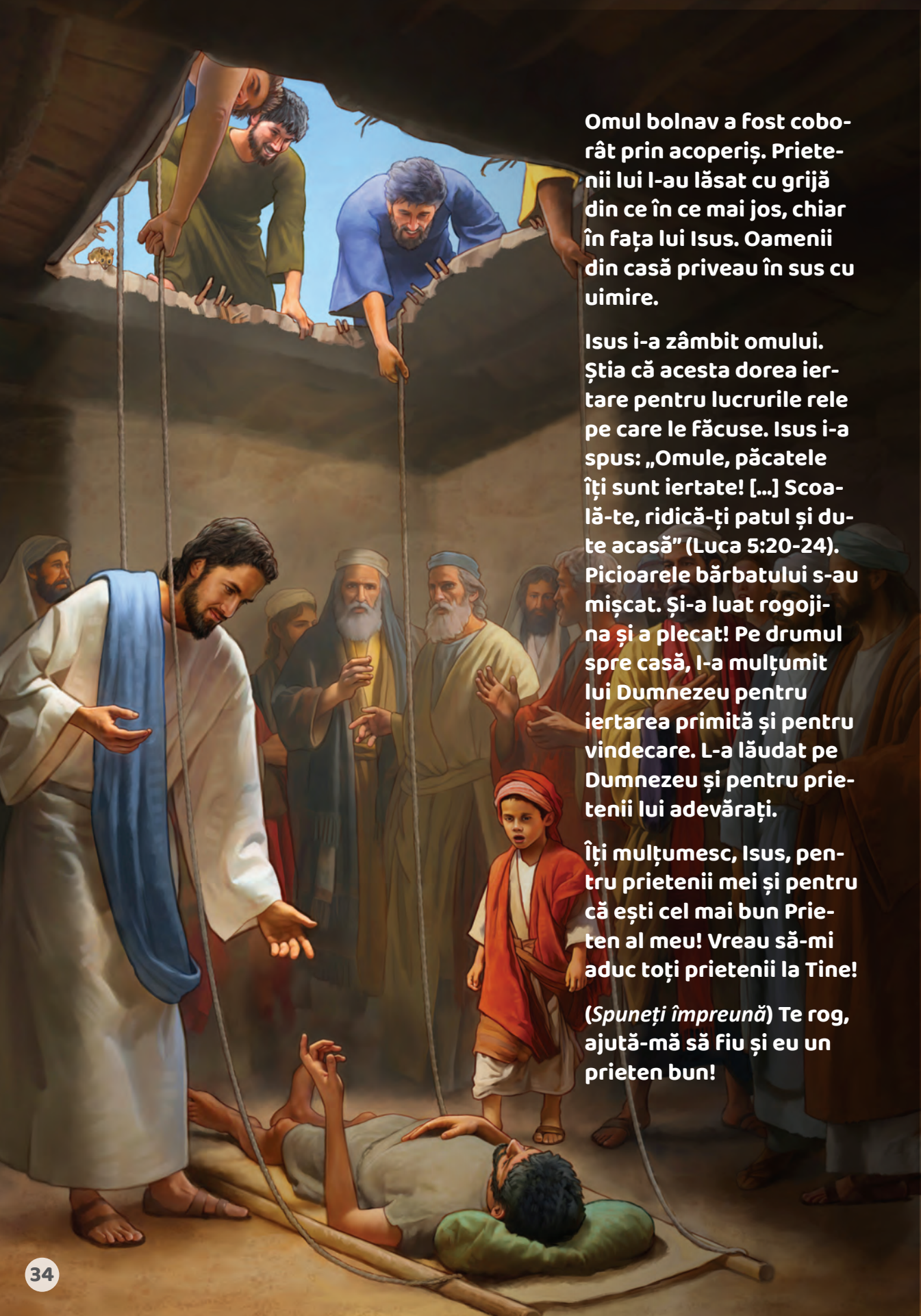
Cei patru prieteni au încercat să intre cu rogojina pe ușa din față a casei, dar erau prea mulți oameni! Nu puteau băga rogojina nici pe fereastră. Era prea mică! Cum să își ajute prietenul să ajungă la Isus? Celor patru prieteni le păsa de omul bolnav de pe rogojină. Erau prieteni buni și de ajutor. Aveau să caute o altă modalitate de a ajunge la Isus.

Cei patru prieteni s-au tot uitat de jur împrejur (*mâna la frunte, ca și cum ai căuta ceva*). Ah, exista o cale! Acoperișul! Să-l urce prin podul casei! Cu mare grijă au urcat o treaptă, două... L-au urcat pe prietenul lor pe acoperișul plat al căsuței. Au dat la o parte paiele și lutul și au făcut o gaură în acoperiș. Bărbatul de pe rogojină zâmbea la cei patru prieteni ai săi. Era fericit fiindcă urma să îl vadă pe Isus!

Omul bolnav a fost coborât prin acoperiș. Prietenii lui l-au lăsat cu grijă din ce în ce mai jos, chiar în fața lui Isus. Oamenii din casă priveau în sus cu uimire.

Isus i-a zâmbit omului. Știa că acesta dorea iertare pentru lucrurile rele pe care le făcuse. Isus i-a spus: „Omule, păcatele îți sunt iertate! [...] Scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă” (Luca 5:20-24). Picioarele bărbatului s-au mișcat. Și-a luat rogojina și a plecat! Pe drumul spre casă, l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru iertarea primită și pentru vindecare. L-a lăudat pe Dumnezeu și pentru prietenii lui adevărați.

Îți mulțumesc, Isus, pentru prietenii mei și pentru că ești cel mai bun Prieten al meu! Vreau să-mi aduc toți prietenii la Tine!

(Spuneți împreună) Te rog, ajută-mă să fiu și eu un prieten bun!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Explorează!

Recreați istorisirea folosind bețe, frunze și scoarță de copac pentru a face o casă. Luați o bucată de material textil și legați un șnur de cele patru colțuri. Desenați și decupați un om de hârtie, apoi așezați-l pe patul de material textil. Faceți o gaură în „acoperiș” și coborâți-l prin el pe „omul bolnav”. Mulțumiți-l lui Isus pentru că l-a vindecat pe omul bolnav într-un mod atât de uimitor și pentru cei patru prieteni care l-au adus la Isus.

Creează!

Invită un prieten la Școala de Sabat. Creează o invitație specială, apoi trimite-o prin poștă sau du-o tu acasă la prietenul tău.

Închinare

În timpul închinării, recreați istorisirea folosind o pătură și câțiva ursuleți de pluș. Citiți din nou întâmplarea din Biblie sau din studiu. Purtați ursuleții în pătură prin cameră, apoi purtați-l și pe copil, ținând de fiecare dintre cele patru colțuri ale păturii.

Fă conexiuni!

Gândește-te la un prieten (poate fi un membru al familiei) care ar putea avea nevoie de ajutorul sau de încurajarea ta. Petrece timp făcând o felicitare, un cadou sau exersând un cântec pe care să îl cânti pentru a încuraja această persoană.

Roagă-te!

Alege câte un prieten pentru care să te rogi în fiecare zi din această săptămână. Arată-i copilului cum te rogi pentru persoana respectivă, apoi întreabă-l dacă vrea să se roage și el.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Cât de binecuvântat a fost omul bolnav să aibă patru prieteni adevărați! Acești prieteni erau atât de implicați în viața și fericirea lui, încât l-au cărat ei înșiși până la Isus. Nu s-au oprit în fața primului obstacol, ci au ieșit din tipare și au creat o soluție care să-i permită prietenului lor să se apropie de Mântuitorul. Apoi au privit cu bucurie cum Isus l-a vindecat – în întregime și pe deplin. Viața lui a fost schimbată pentru totdeauna. Nici ei nu aveau să mai fie vreodată la fel.

Ai ocazia să fii unul dintre acești prieteni! Pe cine vei duce la Isus? Cum vei face tot posibilul să ajuți pe cineva să descopere iubirea, iertarea și vindecarea Sa? Ce obstacole ești dispus să depășești pentru a ajuta această persoană să ajungă la El?

Cei patru prieteni nu l-au judecat pe prietenul lor paralizic. Ei nu au permis societății rafinate să îl țină la marginea mulțimii. Au găsit o modalitate de a-l aduce direct la Isus. „Acum, în cuvinte care au atins urechea suferindului ca o melodie plăcută, Mântuitorul a zis: «Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!» Povara disperării cade de pe inima omului bolnav, pacea iertării se așază asupra duhului său și strălucește pe chipul său. Durerea fizică s-a dus și întreaga lui ființă e transformată” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 268).

Imaginează-ți bucuria, uimirea și mirarea!

În această săptămână, investește în prietenie! Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să găsești timp și să creeze oportunități pentru a lega relații profunde. Nu este întotdeauna ușor în această etapă a vieții. Avem nevoie de ajutorul Lui! Înaltă o rugăciune plină de îndrăzneală înainte de a începe o conversație. Copiii tăi vor urmări modul în care te raportezi la prieteni și îți vor urma exemplul. Fă din Isus cel mai bun prieten al tău și roagă-L să te ajute pe măsură ce dezvolți noi prietenii pentru El!

„Aceasta este porunca Mea:
Să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu”
(Ioan 15:12).

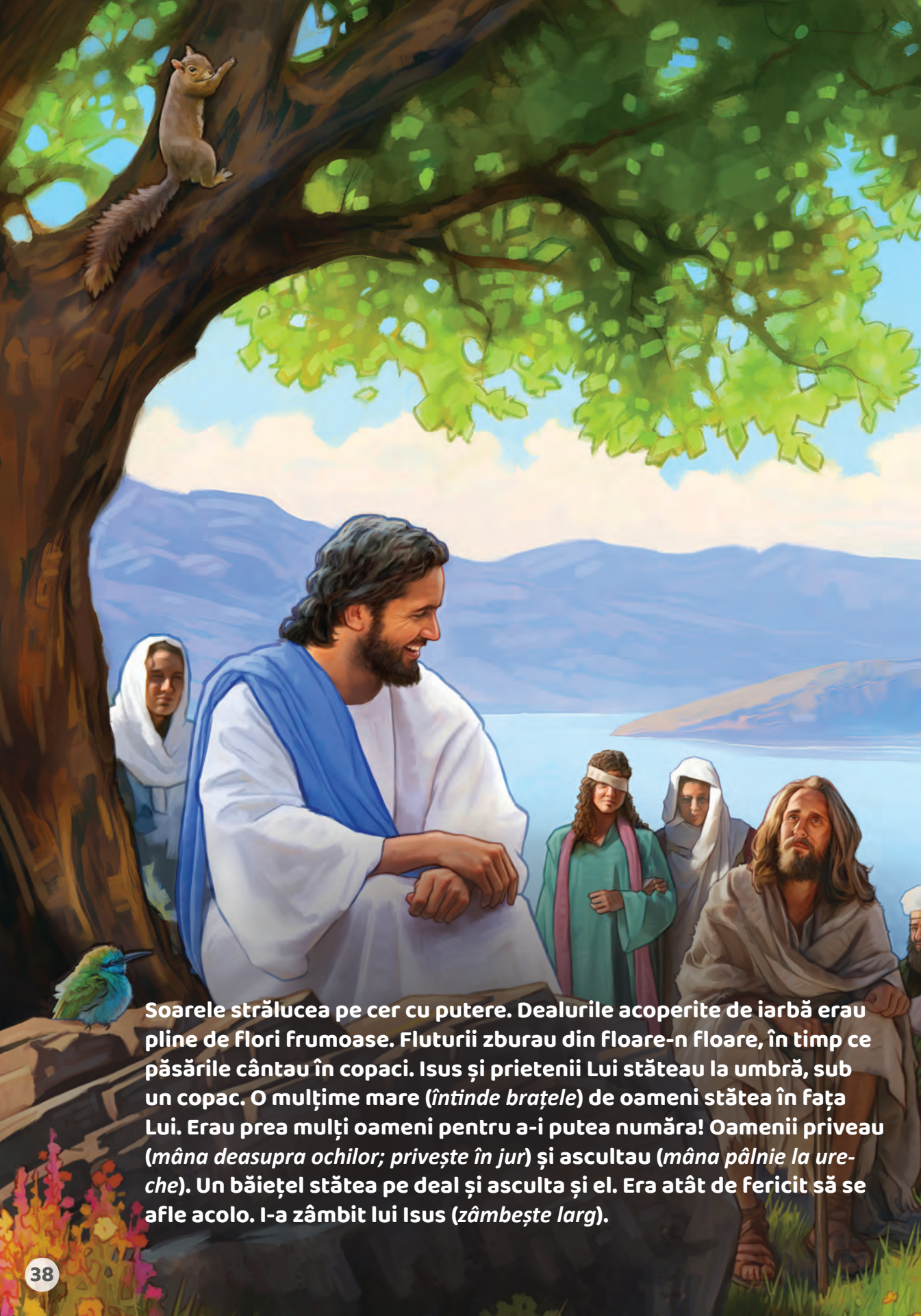
IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus îmi oferă daruri ca să pot avea grijă de alții.

Săptămâna 5: Isus hrănește cinci mii de oameni.

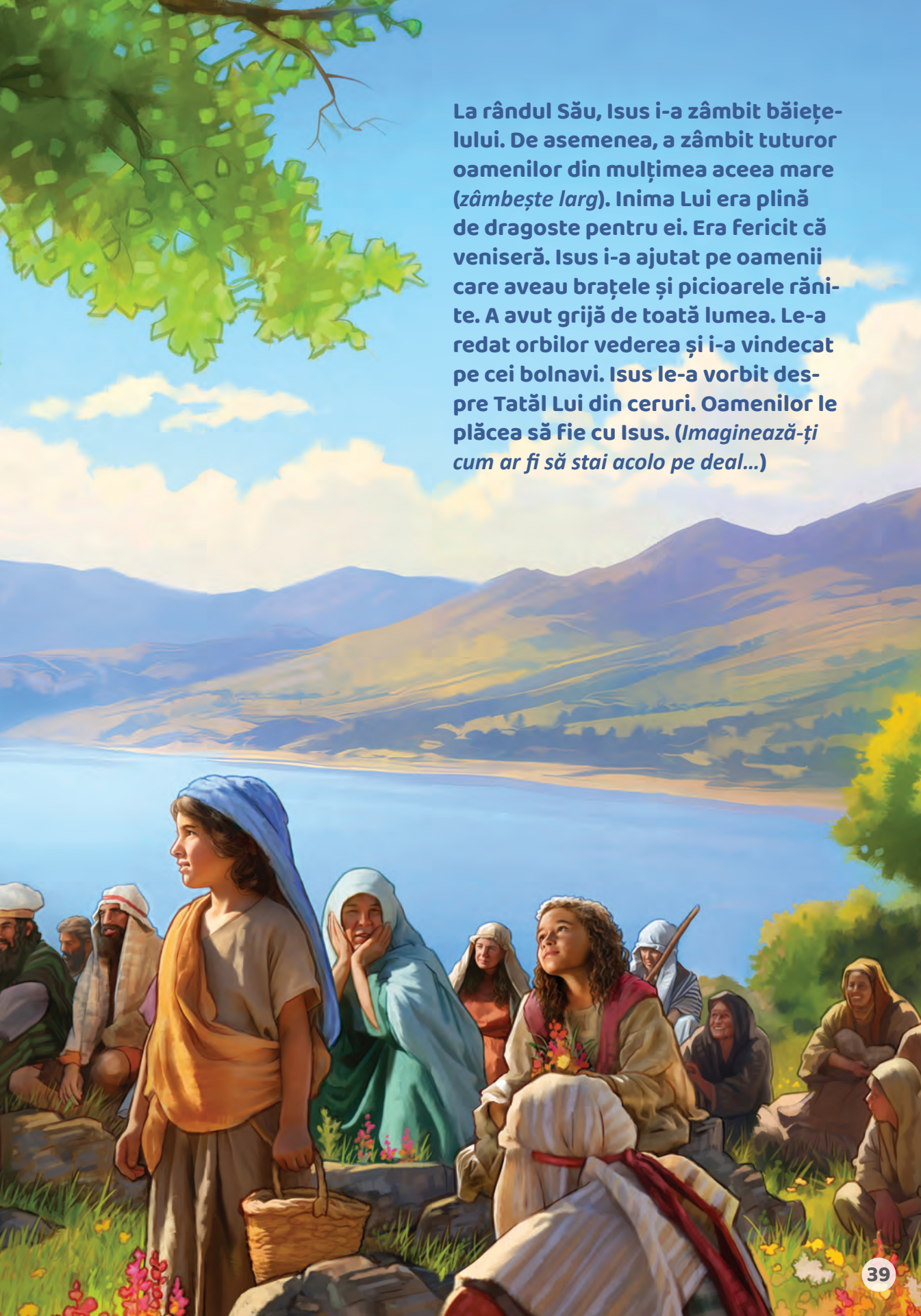
Prânzul unui băiețel

Studiul acesta se bazează pe Matei 14:13-21; Marcu 6:31-44; Luca 9:12-17;
Ioan 6:1-14 și *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 364-371.

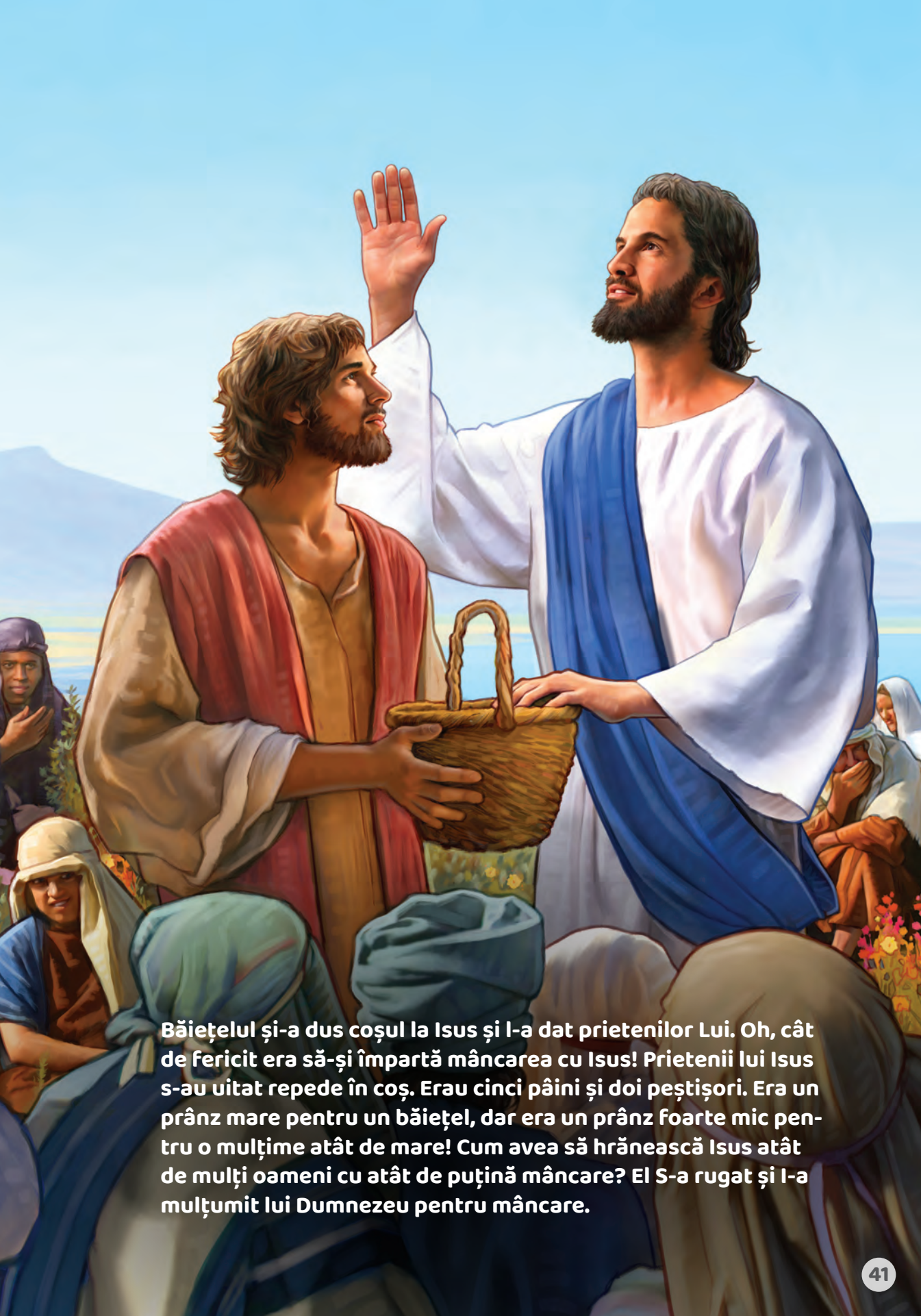
Soarele strălucea pe cer cu putere. Dealurile acoperite de iarbă erau pline de flori frumoase. Fluturii zburau din floare-n floare, în timp ce păsările cântau în copaci. Isus și prietenii Lui stăteau la umbră, sub un copac. O mulțime mare (*întinde brațele*) de oameni stătea în fața Lui. Erau prea mulți oameni pentru a-i putea număra! Oamenii priveau (*mâna deasupra ochilor; privește în jur*) și ascultau (*mâna pânzie la ureche*). Un băiețel stătea pe deal și asculta și el. Era atât de fericit să se afle acolo. I-a zâmbit lui Isus (*zâmbeste larg*).

La rândul Său, Isus i-a zâmbit băiețelului. De asemenea, a zâmbit tuturor oamenilor din mulțimea aceea mare (*zâmbeste larg*). Inima Lui era plină de dragoste pentru ei. Era fericit că veniseră. Isus i-a ajutat pe oamenii care aveau brațele și picioarele rănite. A avut grijă de toată lumea. Le-a redat orbilor vederea și i-a vindecat pe cei bolnavi. Isus le-a vorbit despre Tatăl Lui din ceruri. Oamenilor le plăcea să fie cu Isus. (*Imaginează-ți cum ar fi să stai acolo pe deal...*)

Ziua avea să se termine curând. Burtica băiețelului a început să chiorăie (*freacă-ți burtica*). Îi era foame! Și oamenilor de lângă el le era foame. Stătuseră acolo toată ziua fără să mănânce nimic! Prietenii lui Isus voiau să îi ajute. Dar cum? Isus le-a cerut să afle dacă cineva are ceva de mâncare. Mamele au dat din cap nu (*scutură din cap*). Și tații au clătinat din cap (*scutură din cap*). Nimeni nu avea nimic de mâncare. Băiețelul s-a uitat în coșul lui. Avea ceva de mâncare (*bate din palme*). Era hotărât să își împartă mâncarea cu Isus.

Băiețelul și-a dus coșul la Isus și l-a dat prietenilor Lui. Oh, cât de fericit era să-și împartă mâncarea cu Isus! Prietenii lui Isus s-au uitat repede în coș. Erau cinci pâini și doi peștișori. Era un prânz mare pentru un băiețel, dar era un prânz foarte mic pentru o mulțime atât de mare! Cum avea să hrănească Isus atât de mulți oameni cu atât de puțină mâncare? El S-a rugat și l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru mâncare.

Rând pe rând, Isus a luat din coș una, două, trei, patru, cinci pâini și le-a frânt. Pâinea a devenit din ce în ce mai multă! Suficientă pentru toată lumea! Isus a luat apoi din coș unu-doi pești. Era pește pentru toată lumea? Da! Toată lumea avea mâncare din belșug. Băiețelul era uimit. Isus înmulțise mâncarea lui și îi hrănise pe toți.

(Spuneți împreună) Îți mulțumesc, Isus, pentru darurile pe care mi le dai, astfel încât să îi pot ajuta pe alții!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Pune în scenă povestea!

Mergeți la un picnic. Taie din timp niște alimente în formă de pește. Pune acești „peștișori” împreună cu niște bucăți mici de pâine într-un coș și ascunde-le sub un șervet. Aceasta va fi mâncarea miraculoasă. Invită-ți copilul să te ajute să pregătești coșul pentru picnic. Numărați împreună în timp ce puneți în coș cinci bucăți mici de pâine și două bucăți de „pește”, apoi acoperiți-le cu un șervet. Așezați-vă pe o pătură și spuneți povestea. Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru mâncare, apoi scoate cele cinci bucățele de pâine. Bagă din nou mâna în coș și descoperă că mai este pâine și sunt mai mulți „pești”. Exclamă: „Este destul pentru toată lumea!” Arată-i copilului că ascunseseși dedesubt alimentele în plus. Vorbește cu el despre faptul că ceea ce a făcut Isus a fost un lucru uimitor, pe care numai El îl putea face.

Joacă-te!

Creați un „Centru de ajutorare” cu păpuși sau animale de pluș, bandaje, pungi cu gheață sigure pentru copii, alimente de jucărie și cărți. Discutați cu copilul despre modul în care poate contribui și el la îngrijirea celorlalți: folosind cuvinte frumoase și blânde, făcându-și timp să citească sau să se joace cu cineva, împărțind ceea ce are.

Oferă!

Alcătuiește o listă cu lucruri pe care le putem face pentru a-i ajuta pe alții. Lasă copilul să se gândească la cât mai multe idei. Alegeți în fiecare zi o idee din listă pentru a o pune în practică împreună. Pregătiți pungi

cu alimente neperisabile, șosete și articole călduroase de îmbrăcăminte, periute și pastă de dinți, săpun și alte articole de îngrijire personală. Faceți felicitări pentru fiecare pungă și scrieți textul din 1 Petru 5:7: „Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.” Discută cu copilul despre modul în care Isus poate folosi darul lui pentru a-i ajuta pe cei nevoiași și pentru a arăta fiecărei persoane că îi pasă de ea. Donați pungile unui centru pentru persoane fără adăpost sau unei alte organizații.

Împarte!

Coace pâinici împreună cu copilul tău. Ajută-l să măsoare, să adauge fiecare ingredient și să frământa aluatul cu mâinile. Pregătiți o cantitate suficientă pentru a putea împărți apoi pâinicile cu un vecin sau cu cineva cunoscut care este bolnav sau rănit. Discută cu copilul despre cum le arată gestul lui de bunătate celorlalți că lui Isus îi pasă de ei.

Fă conexiuni!

Ieșiți afară și vorbiți despre cum ar fi fost să faceți parte din mulțimea de oameni care s-a aflat în ziua aceea pe munte. Imaginează-ți fețele oamenilor când au văzut micul prânz înmulțindu-se sub ochii lor!

Roagă-te!

În timp ce vă rugați și îi mulțumiți lui Dumnezeu pentru mâncarea din această săptămână, meditați la multitudinea de lucruri pe care Isus ni le oferă.

Roagă-ți copilul să enumere alimentele care îi plac cel mai mult și să-l mulțumească lui Dumnezeu pentru ele. Învățați împreună un cântec de mulțumire și cântați-l la masă.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Te-ai simțit vreodată copleșit? Poate când ai aflat că ești pe cale să devii părinte. Poate că s-a întâmplat în primele săptămâni confuze din viața de părinte. În ziua aceea, pe dealul Galileei, ucenicii se simțeau copleșiți. În fața mulțimii înfometate, Isus le-a spus: „Dați-le voi să mănânce” (Luca 9:13). Habar nu aveau de unde să înceapă, cum să găsească suficientă mâncare pentru toată lumea sau cum să plătească pentru ea. Din nou și din nou, Isus dovedește că este suficient de mare pentru a face față realităților copleșitoare, imposibilităților și norilor de îndoială cu care ne confruntăm.

„De câte ori nu ne simțim inima grea și credința slăbind, când vedem cât de mari sunt nevoile și cât de slabe sunt mijloacele pe care le avem la îndemână! Asemenea lui Andrei, care privea la cele cinci pâini de orz și la cei doi peștișori, exclamăm: «Ce sunt acestea pentru atâția?» Adesea ezităm, nevrând să dăm tot ce avem, temându-ne să cheltuim și să fim cheltuiți pentru alții. Dar Isus ne-a invitat: «Dați-le voi să mănânce.» Porunca Lui este o făgăduință și în spatele ei se găsește aceeași putere care a hrănit mulțimea de pe malul lacului” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/ Viața lui Isus*, p. 369).

Isus dorește ca noi să observăm nevoile celor din jurul nostru. Când suntem copleșiți de situațiile cu care ne confruntăm, Isus Se oferă să ne fie putere și sprijin. El ți-a dat daruri și talente speciale. Oricât de mici ar părea, acestea au potențialul de a-i hrăni pe alții și de a-i conduce la Isus. Un act de bunătate, un cuvânt de încurajare, timpul acordat sau o ureche plecată să asculte sunt lucruri pe care le putem oferi, iar Dumnezeu le va înmulți și le va binecuvânta din abundență. Cât de încurajator este să știm că avem acces la aceeași putere care a hrănit mulțimea în ziua aceea!

„Pot totul în Hristos, care mă întărește”
(Filipeni 4:13).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus mă ajută să fiu recunoscător.

Săptămâna 6: Un lepros îi mulțumește lui Isus.

Un om recunoscător

Studiul acesta se bazează pe Luca 17:11-19
și *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 348.

Plic! Plac! Se auzeau sandalele prin iarbă. Isus și prietenii Lui vorbeau și zâmbeau în timp ce se plimbau. Soarele cald strălucea cu putere în timp ce ei discutau despre lucrurile uimitoare pe care Isus le spusese și le făcuse. Isus era uimitor! Era Fiul lui Dumnezeu!

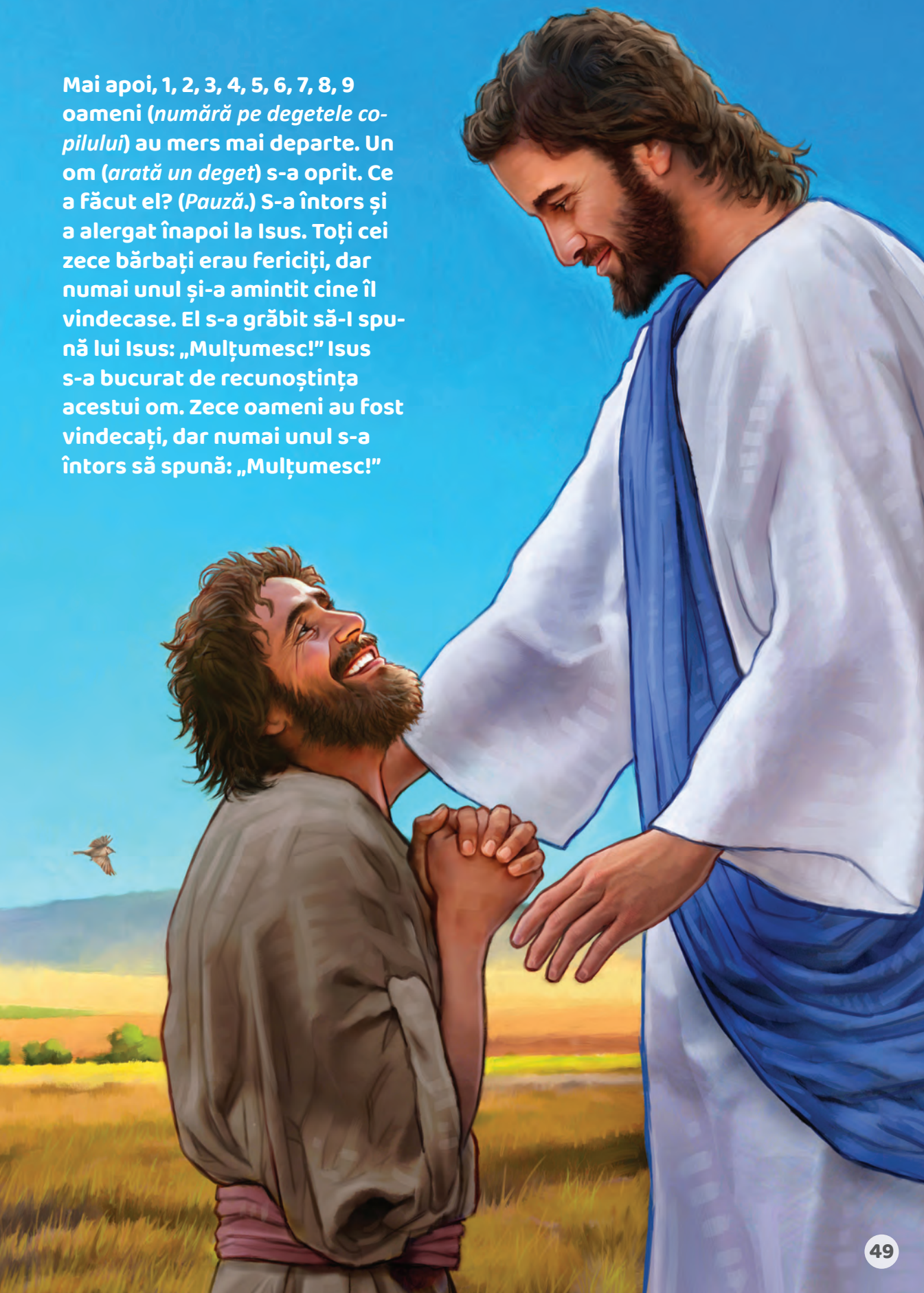
Într-o zi (*numără până la zece pe degetele copilului*), 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 oameni au strigat la Isus: „Isuse, [...] ai milă de noi!” (Luca 17:13). Oamenii aceștia erau foarte bolnavi. Pe pielea lor apăruseră niște pete albe, iar rănilile cele mai îngrozitoare erau acoperite cu bandaje. Aveau o boală teribilă, numită lepră. Cei zece bărbați nu puteau locui cu familiile lor, pentru că și acestea s-ar fi putut îmbolnăvi. Nimeni nu voia să stea lângă ei.

Isus îi iubea pe acei zece oameni. S-a bucurat că l-au cerut ajutorul. Isus S-a apropiat de ei. Lui nu îi era frică de boala lor. Le-a spus să meargă la conducătorii templului. Da, așa aveau să facă! Cei zece bărbați s-au dus în grabă la templu. În timp ce mergeau, petele albe au dispărut. Isus îi vindecase! Cei zece bărbați fericiți au strigat și au bătut din palme plini de bucurie (*bate din palme*).

Mai apoi, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
oameni (*numără pe degetele co-
pilului*) au mers mai departe. Un
om (*arată un deget*) s-a oprit. Ce
a făcut el? (*Pauză.*) S-a întors și
a alergat înapoi la Isus. Toți cei
zece bărbați erau fericiți, dar
numai unul și-a amintit cine îl
vindecase. El s-a grăbit să-l spu-
nă lui Isus: „Mulțumesc!” Isus
s-a bucurat de recunoștința
acestui om. Zece oameni au fost
vindecați, dar numai unul s-a
întors să spună: „Mulțumesc!”

Isus te iubește și pe tine. Îi place să facă lucruri bune pentru tine. Îi place să te audă spunând „Mulțumesc”. Când îi mulțumești pentru razele calde ale soarelui sau pentru broasca din lac, Isus Se bucură. Când Îi mulțumești cuiva pentru că este amabil, acea persoană va zâmbi și ea. Când spui „Mulțumesc”, fericirea ta devine și mai mare! (Zâmbeste și întinde brațele larg.) Suntem mai fericiți atunci când suntem recunoscători în fiecare zi.

(Spuneți împreună) Dragă Isus, ajută-mă să fiu recunoscător! Îți mulțumesc, Isus, pentru toate lucrurile bune pe care le faci!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Dă viață istorisirii!

Folosește făină pentru a face urme albe pe brațele și degetele copilului, apoi înfășoară-i mâinile în tifon. Spune-i istorisirea. Când ajungi la momentul în care petele dispar brusc, desfă tifonul frecând ușor pentru a îndepărta făina de pe pielea copilului. Aplaudă împreună cu copilul și mulțumiți-l lui Isus pentru că i-a vindecat pe cei zece leproși.

Creează!

Creați împreună suporturi de farfurii cu tema „Recunoștință”. Folosiți o bucată mare de hârtie albă, de 29,7 x 42 cm (A3), pentru a desena lucrurile pentru care sunteți recunoscători. Laminați-le, dacă este posibil, și folosiți-le la mesele din săptămâna aceasta. În timp ce spuneți rugăciunea, mulțumiți-l lui Dumnezeu pentru lucrurile desenate pe suporturile de farfurii. Alternativ, adăugați în fiecare zi câte un desen nou despre un lucru pentru care sunteți recunoscători și puneți-l la vedere în casa voastră.

Explorează!

Faceți o plimbare de „recunoștință” în natură, într-un parc din zonă sau prin cartier. Spuneți pe rând: „Îți mulțumesc, Doamne, pentru _____”.

Învăță!

Stabilește un mic semnal, ca reper vizual, pentru momentele în care copilul tău ar putea spune: „Mulțumesc” (de exemplu, îi poți face cu ochiul, te poți trage de ureche, îl poți bate pe umăr etc.). Faceți din lucrul acesta o joacă și exersați pe parcursul zilei. Caută ocazii pentru a-ți încuraja cu blândețe copilul să își amintească să spună: „Te rog!” și „Mulțumesc!” atunci când este cazul.

Fă conexiuni!

Luăți-vă timp pentru a face felicitări de mulțumire pentru persoanele care slujesc biserica (de exemplu, instructori ai Școlii de Sabat, pastori, pompieri, asistente medicale sau medici). Oferiți-le în timpul săptămânii.

Roagă-te!

La culcare, întreabă-ți copilul ce l-a făcut să zâmbescă în ziua respectivă. Rostește această rugăciune de mulțumire împreună cu copilul tău:

Ajută-mă să-mi amintesc să spun:

„Mulțumesc, dragă Isus!” în fiecare zi!

Îți mulțumesc pentru că am zâmbit astăzi!

Îți mulțumesc și pentru _____, _____, _____!
(Enumeră trei lucruri împreună cu copilul tău.)

Amin!

Text de memorat: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile”
(1 Tesaloniceni 5:18).

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Îți face bine să fii recunoscător. Te face fericit și sănătos. În această istorisire biblică, zece oameni au fost vindecați fizic, dar Isus i-a spus celui care i-a mulțumit: „Credința ta te-a mântuit” (Luca 17:19). Ce răspuns minunat! Isus vrea să mulțumim ca să putem fi sănătoși!

Când l-a mulțumit lui Isus, leprosul a recunoscut măreția Acestuia. Atunci când îi mulțumim lui Dumnezeu pentru lucrurile pe care le-a făcut, recunoaștem că El este Domn peste viețile noastre. Dumnezeu nu are nevoie de mulțumirile noastre, dar, pe măsură ce observăm binecuvântările pe care ni le dă, devenim mai conștienți de nevoia noastră de El și de bunătatea Lui constantă.

Pe măsură ce meditezi asupra acestui subiect, gândește-te la modul în care poți crea o cultură a recunoștinței în casa ta. Iată câteva idei care să te ajute să începi:

- La momentele de închinare, începe o listă cu lucruri pentru care ești recunoscător și adaugă idei noi în fiecare zi. Ia o pauză și gândește-te la situațiile în care l-ai văzut astăzi pe Dumnezeu lucrând în viața ta. Mulțumește-I pentru binecuvântările Sale mari și mici.
- Fii un model de recunoștință în rugăciunile și în conversațiile tale: „Sunt atât de recunoscător pentru că ai ajutat-o pe mami să strângă masa. Mulțumesc!”
- Fă din recunoștință un subiect de conversație în timpul mesei.
- Creează un jurnal de „recunoștință” pentru întreaga familie. În timpul momentelor de închinare, roagă fiecare membru al familiei să facă o listă cu lucrurile pentru care este recunoscător. Citiți des această listă și observați călăuzirea și providența minunată a lui Dumnezeu.

Isus vrea ca noi să avem o viață bogată, înfloritoare, sănătoasă. Atunci când îi mulțumim, ne deschidem ochii la numeroasele binecuvântări pe care le-a revărsat în viața noastră.

„Bucurați-vă întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:16-18).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Lui Isus îi pasă de problemele mele.

Săptămâna 7: Isus face prima minune.

Minunea de la nuntă

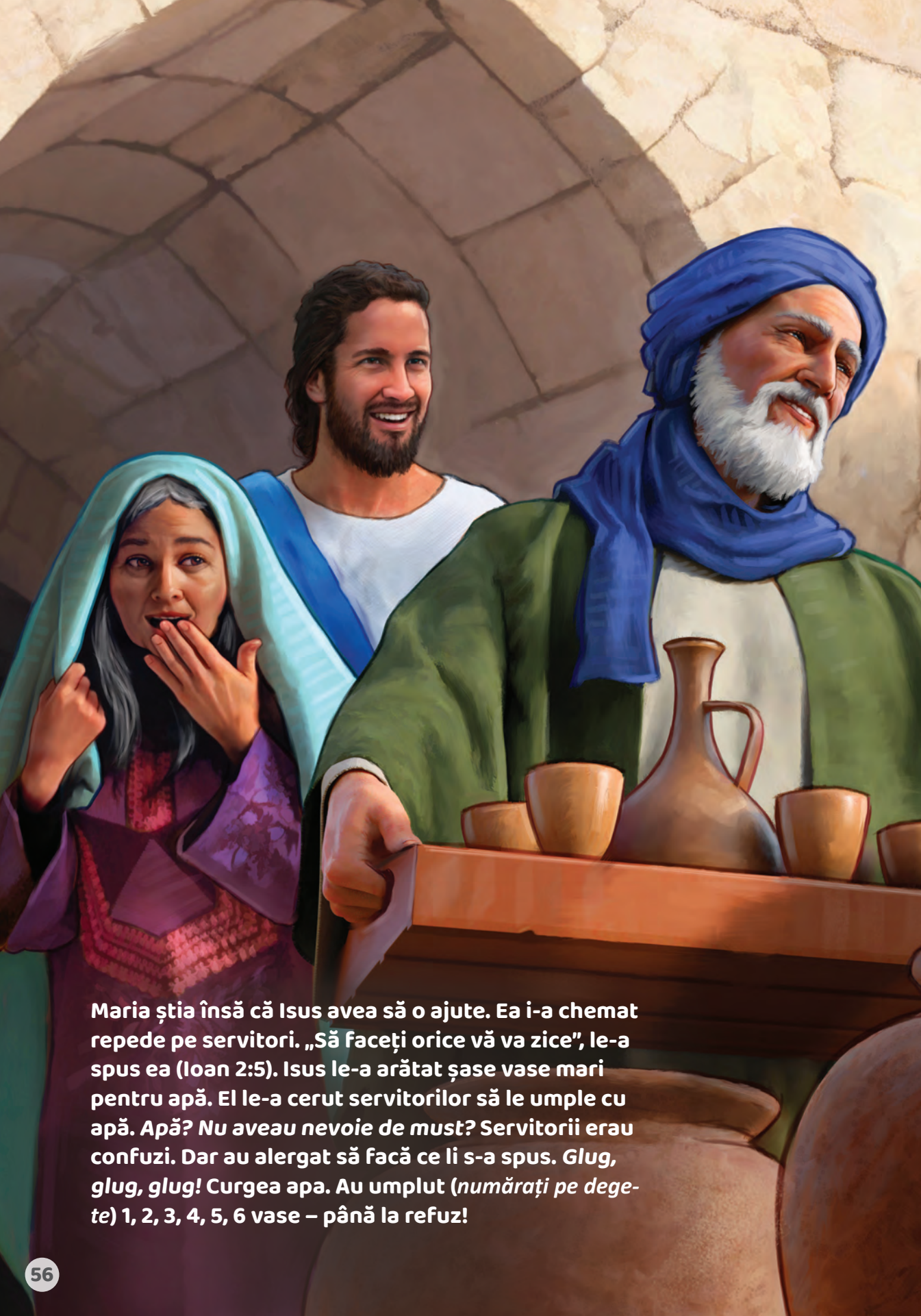
Studiul acesta se bazează pe Ioan 2:1-11 și *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 144-153.

Era o zi fericită! Isus și prietenii Lui veniseră la o petrecere – o petrecere de nuntă. Oamenii zâmbeau și se salutau pe măsură ce soseau (*fă cu mâna*). Mesele erau pline de mâncăruri delicioase. Smochinele, brânza și măslinile miroseau îmbietor. *Mmm..., delicios!* Erau pahare pline cu must de struguri. Avea un gust dulce. *Mmm..., cât de bun!* Parfumul florilor umplea aerul. Sunetele muzicii și ale oamenilor fericiți umpleau curtea. Și Maria, mama lui Isus, era la nuntă. Dar Maria nu zâmbea. Avea o problemă.

Maria s-a dus repede la Isus. S-a ridicat pe vârfuri și l-a șoptit problema ei (*șoptește*). Gazdele rămăseseră fără must de struguri. Oh, nu! Erau o mulțime de oameni fericiți la petrecerea de nuntă. Și multă mâncare delicioasă. Dar rămăseseră fără must și era prea târziu pentru a mai cumpăra. Ce necaz!

Maria știa însă că Isus avea să o ajute. Ea i-a chemat repede pe servitori. „Să faceți orice vă va zice”, le-a spus ea (Ioan 2:5). Isus le-a arătat șase vase mari pentru apă. El le-a cerut servitorilor să le umple cu apă. Apă? Nu aveau nevoie de must? Servitorii erau confuzi. Dar au alergat să facă ce li s-a spus. Glug, glug, glug! Curgea apa. Au umplut (numărați pe degete) 1, 2, 3, 4, 5, 6 vase – până la refuz!

Servitorii au dus cele șase vase pline la Isus. Când le-au pus jos, apa a sărit din ele. Isus le-a spus servitorilor să ia apa din vase și să înceapă să umple paharele. Servitorii au făcut întocmai cum le-a spus Isus. Au turnat apa, dar nu mai era apă! Era must de struguri! Isus transformase apa în must. Era o minune!

Servitorii au început să împartă oamenilor paharele cu must. Aceștia au zâmbit când au văzut culoarea aceea roșie atât de frumoasă. Mirosea foarte bine. *Mmm..., delicios!* Au luat câte o înghițitură. *Cât de gustoși!* Era atât de dulce... Era cel mai bun must de struguri pe care îl gustaseră vreodată! Oamenii erau fericiți. Lui Isus îi păsase de problema lor și îi ajutase.

Lui Isus îi pasă de mine și de sentimentele mele. Lui îi pot spune totul.

(Spuneți împreună) Mulțumesc, Isus, pentru că îți pasă de problemele mele!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Explorează!

Cumpără suc sau must de struguri, dacă este posibil. Toarnă un pahar de apă și un pahar de must și roagă-ți copilul să descrie aspectul și gustul ambelor băuturi. Poți transforma apa în must? Nu! Isus a făcut o minune. (Describe o minune ca fiind ceva ce numai Dumnezeu poate face.) Mulțumiți-l lui Dumnezeu pentru dragostea și grija Lui față de noi și de problemele noastre.

Învăță!

Pregătește afară o masă de joacă cu apă. Ia o albie mare de plastic și umple-o cu apă. Caută câteva recipiente mici și folosește-le în albia mare. Discutați despre cuvintele „plin” și „gol”. Exersați umplerea și apoi golirea diferitelor recipiente. Povestește cum a transformat Isus vasele goale în vase pline cu must de struguri.

Sărbătorește!

Organizează un mic picnic afară, în curtea din spate sau într-un parc. Puteți să vă îmbrăcați frumos, să culegeți flori, să decorați masa și să vă invitați prietenii să sărbătoriți împreună. Pregătește un scaun pentru Isus și împărtășește ceea ce iubești la El. Invită-i și pe ceilalți să își împărtășească gândurile. Explică-le că El este mereu cu noi și îi place să ne facă fericiți.

Creează!

Desenați împreună o imagine a „fericirii”. Întreabă-ți copilul ce culori îl fac să se simtă fericit. Întreabă-l ce lucruri îl fac fericit. Folosește aceste sugestii pentru a crea o imagine a „fericirii”. Vorbiți despre faptul că lui Isus îi place să ne facă fericiți.

Roagă-te!

Pe o foaie de hârtie, notează câteva probleme cu care s-ar putea confrunta copilul tău. Vorbește despre modul în care Isus îl poate ajuta să treacă peste aceste probleme. Spuneți împreună versetul de memorat din acest trimestru: „El Însuși îngrijește de voi” (1 Petru 5:7). Înălță o rugăciune specială, mulțumindu-i lui Isus pentru că are grijă de noi și ne ajută în toate problemele noastre.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Prima minune a lui Isus a fost despre bucurie și despre compasiunea față de nevoile oamenilor. La urma urmei, El este Dătătorul și Creatorul bucuriei. El dorește ca noi să fim plini de bucurie, plini de iubirea și pacea Sa. Pentru prima Sa minune, ar fi putut să intre în templu și să vindece pe toată lumea, sau să își elibereze poporul de asupritorii romani, dar a ales o nuntă modestă din Cana pentru a-și arăta „iubirea față de oameni și dorința de a lucra pentru fericirea lor” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 144).

Maria a venit la Isus cu o problemă. Această problemă îi răpea bucuria și amenința să strice veselia petrecerii. Ea s-a dus la Isus crezând că El poate face imposibilul. Cât de uimitor este faptul că Isus a cinstit credința Mariei în văzul tuturor! Indiferent de problemele cu care te confrunți, nimic nu este prea mărunț pentru a fi prezentat înaintea lui Isus. El dorește să vă ofere – ție, familiei și prietenilor tăi – bucuria pe care numai El o poate da.

„Dacă ochii noștri sunt ațintiți la Iisus, Îl vom vedea pe Răscumpărătorul cel atât de milostiv și vom prinde lumina feței Sale. Oriunde domnește Duhul Lui, acolo se găsește pacea. Și acolo va fi și bucurie, deoarece există o încredere liniștită și sfântă în Dumnezeu” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 152, 153).

Dumnezeu să vă binecuvânteze în această săptămână și lumina feței Sale să strălucească asupra voastră! Să experimentați bucuria Lui atunci când vă aduceți problemele, mari și mici, la El, pentru că „înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse” (Psalmii 16:11).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus ne ajută pe toți.

Săptămâna 8: Lui Isus îi pasă de noi când suntem bolnavi.

Isus vindecă o mamă

Studiul acesta se bazează pe Matei 8:14,15; Marcu 1:29-31; Luca 4:38-39 și
Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, p. 259.

Mamei îi plăcea să fredoneze cântece vesele în timp ce făcea treabă în casa ei de lângă Marea Galileei. *La-la-la!* Mătura podelele. *Fâș-fâș!* Ștergea praful de pe rafturi. *Pac-pac!* Umplea vasele cu apă. *Bâldâbâc.* Mai fredona puțin. *La-la-la!* Mama amesteca în oala mare cu mâncare delicioasă. Îi plăcea să facă oamenii fericiți și îi ajuta mereu pe alții.

Cunoști o mamă specială căreia îi place să ajute? Isus iubește mamele, bunicile și pe oricine este gata să ajute. El le oferă un plus de iubire pentru îmbrățișări (*îmbrățișează*), zâmbete (*zâmbeste*), gădilături (*gădilă*) și chicoteli (*râzi*). Le oferă un plus de iubire pentru pupici (*sărută pe obraz*), pentru urechile atente (*du mâna la ureche*) și pentru că transformă fețele triste în fețe zâmbitoare (*zâmbeste*). Isus le ajută pe mame să fie ajutoarele noastre. Cunoști o mamă specială ca aceasta?

Într-o dimineață de Sabat, soacra lui Petru s-a trezit pregătită să-i iubească și să-i ajute pe alții, dar nu se putea da jos din pat. Pielea ei era fierbinte. Ochii ei erau obosiți. O dureau foarte tare capul. Era bolnavă. Foarte bolnavă. Biata mamă! Cine putea să o ajute?

Cioc, cioc! Slujitorul a alergat să deschidă ușa. Era Isus! Venise la ea acasă pentru a lua prânzul în Sabat. Oare El o putea ajuta? Isus i-a zâmbit. Da, l-ar plăcea să o ajute. S-a dus direct la patul mamei. Femeia era prea bolnavă ca să se ridice. Isus a luat-o ușor de mână. A ridicat-o și a vindecat-o!

Mama se simțea atât de bine și de fericită! Pielea ei era acum rece. Capul nu o mai durea deloc. Inima ei era plină de dragoste pentru Isus. L-a îmbrățișat plină de recunoștință (*îmbrățișează-l pe copil*). Mai apoi, s-a grăbit să îl slujească. Prânzul pentru Sabat era gata. Prietena ei, care o ajuta, trebuie să fi fost tare ocupată. Acum, mama putea să îi servească prânzul lui Isus. I-a turnat un pahar cu apă rece. *Bâldâbâc!* Apoi a amestecat în oala mare. *Sfâr, sfâr!* După aceea, l-a adus lui Isus o farfurie cu mâncare delicioasă. Era fericită să îi fie de folos lui Isus.

Isus ne-a dat mame și tați care să ne iubească și să aibă grijă de noi.

(*Spuneți împreună*) Mulțumim, Isus, pentru mamele care ne ajută. Te iubim!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Creează!

Ajută-ți copilul să creeze un cadou pentru o mamă din viața lui: mama lui (poate fi vorba de tine), bunica, mătușa sau cineva care are grijă de el. Desenează o inimă mare și ajută-l pe copil să o coloreze și să o decoreze. Vorbiți despre cât de speciale sunt mamele pentru noi. Ele sunt speciale și pentru Isus! Rugați-vă împreună pentru această mamă, apoi ajută-l pe copil să ofere persoanei cadoul pregătit cu iubire.

Fă conexiuni!

Petrece timp făcând activități „de ajutorare” cu copilul tău. Implică-l în activități casnice pe care tu sau partenerul tău de viață le faceți de obicei de unii singuri. Chiar și simplul fapt că îți înmânează anumite obiecte în bucătărie îl va face să se simtă de ajutor și îi va arăta cât de mult fac părinții și persoanele care au grijă de el.

Joacă-te!

Joacă-te de-a doctorii și asistentele cu copilul tău. Dezvoltă empatia și compasiunea întrebând „pacienții” cum se simt și de ce au nevoie. Luați-vă timp să „bandajați rănile, să administrați medicamente și să verificați temperatura”. Spune-i copilului tău cât de fericit este Isus când dovedim bunătate față de oamenii care suferă.

Explorează!

Săptămâna aceasta, în timp ce te plimbi cu copilul tău (prin cartier sau la magazin), fiți atenți la persoanele pe care le puteți ajuta. Puteți deschide ușa magazinului pentru cineva. Puteți ajuta pe cineva să care o sacoșă. Ați putea fi atenți la eventualele animale rănite sau ați putea discuta acasă despre îngrijirea unui animal. Laudă-ți copilul pentru că are mâini care ajută, la fel ca Isus.

Roagă-te!

În timpul închinării, gândiți-vă la câteva persoane pe care le cunoașteți și care s-ar putea să se simtă deprimare sau bolnave. Rugați-vă pentru ca acestea să se simtă mai bine și să știe că Dumnezeu le iubește. În familie, gândiți-vă la câteva moduri în care i-ați putea încuraja sau ajuta să se simtă mai bine (de exemplu: aduceți-le o masă gătită acasă, mergeți în vizită, cântați-le un cântec). Alegeți o sugestie pe care să o puneți în practică în după-amiaza de Sabat.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Să fii părinte este o muncă grea. Unii dintre noi împart datoria de părinte la doi, alții sunt sprijiniți de familia extinsă, iar alții, de prieteni loiali. Dar niciunul dintre noi nu trebuie să fie părinte singur. Isus promite să fie Ajutorul nostru.

Familia reprezintă un aspect important al planului lui Dumnezeu de a arăta lumii dragostea Sa. El apreciază eforturile noastre de a ne iubi și îngriji copiii, și niciuna dintre micile noastre sarcini sau provocări nu trece neobservată de El. Când nu mai avem răbdare, putem avea încredere că răbdarea Lui este veșnică. Când ne simțim oboșiți, putem ști că El nu doarme niciodată. El ne ajută să rămânem sănătoși la minte, trup și suflet. Iar atunci când cerem, El umple golurile dintre ceea ce avem de dat și ceea ce este necesar.

Petrece timp în această săptămână meditănd la această promisiune. Subliniază diferite cuvinte care te încurajează sau te stimulează în mod diferit în fiecare zi. Rostește-le cu voce tare în rugăciune și personalizează-le, astfel încât să ajungi să apreciezi mai profund ajutorul minunat pe care îl avem în Isus.

„Dumnezeul cel Veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. El dă tărie celui oboșit și mărește puterea celui ce cade în leșin. Flăcări obolesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină, dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea; ei zboară ca vulturii; aleargă, și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc” (Isaia 40:28-31).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus este întotdeauna cu mine.

Săptămâna 9: Isus potolește o furtună.

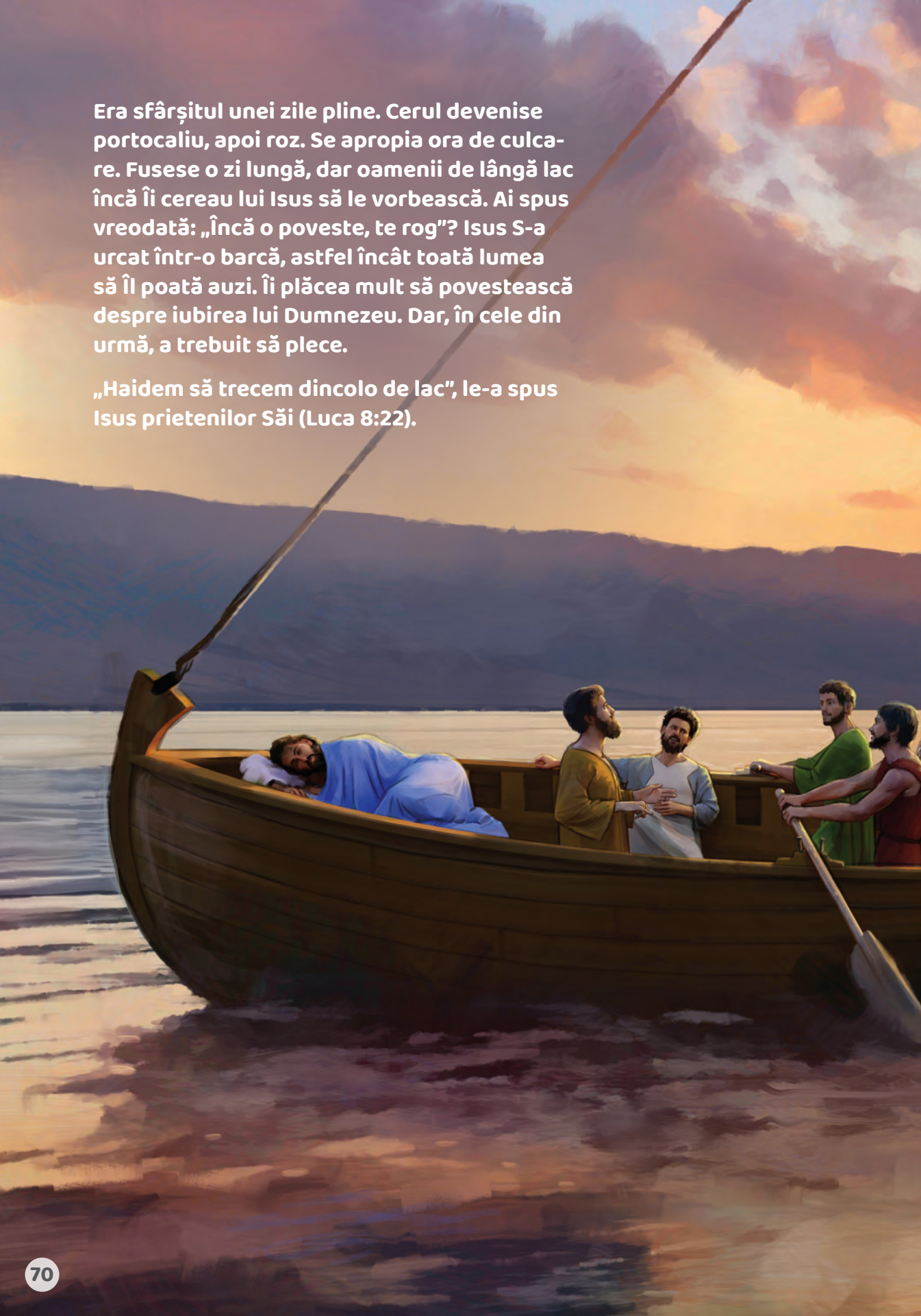
„Taci, fii liniștită!”

Studiul acesta se bazează pe Marcu 4:35-41; Luca 8:22-25; Matei 8:23-27
și Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, p. 333-341.

Era sfârșitul unei zile pline. Cerul devenise portocaliu, apoi roz. Se apropia ora de culcare. Fusese o zi lungă, dar oamenii de lângă lac încă îi cereau lui Isus să le vorbească. Ai spus vreodată: „Încă o poveste, te rog”? Isus S-a urcat într-o barcă, astfel încât toată lumea să îl poată auzi. Îi plăcea mult să povestească despre iubirea lui Dumnezeu. Dar, în cele din urmă, a trebuit să plece.

„Haidem să trecem dincolo de lac”, le-a spus Isus prietenilor Săi (Luca 8:22).

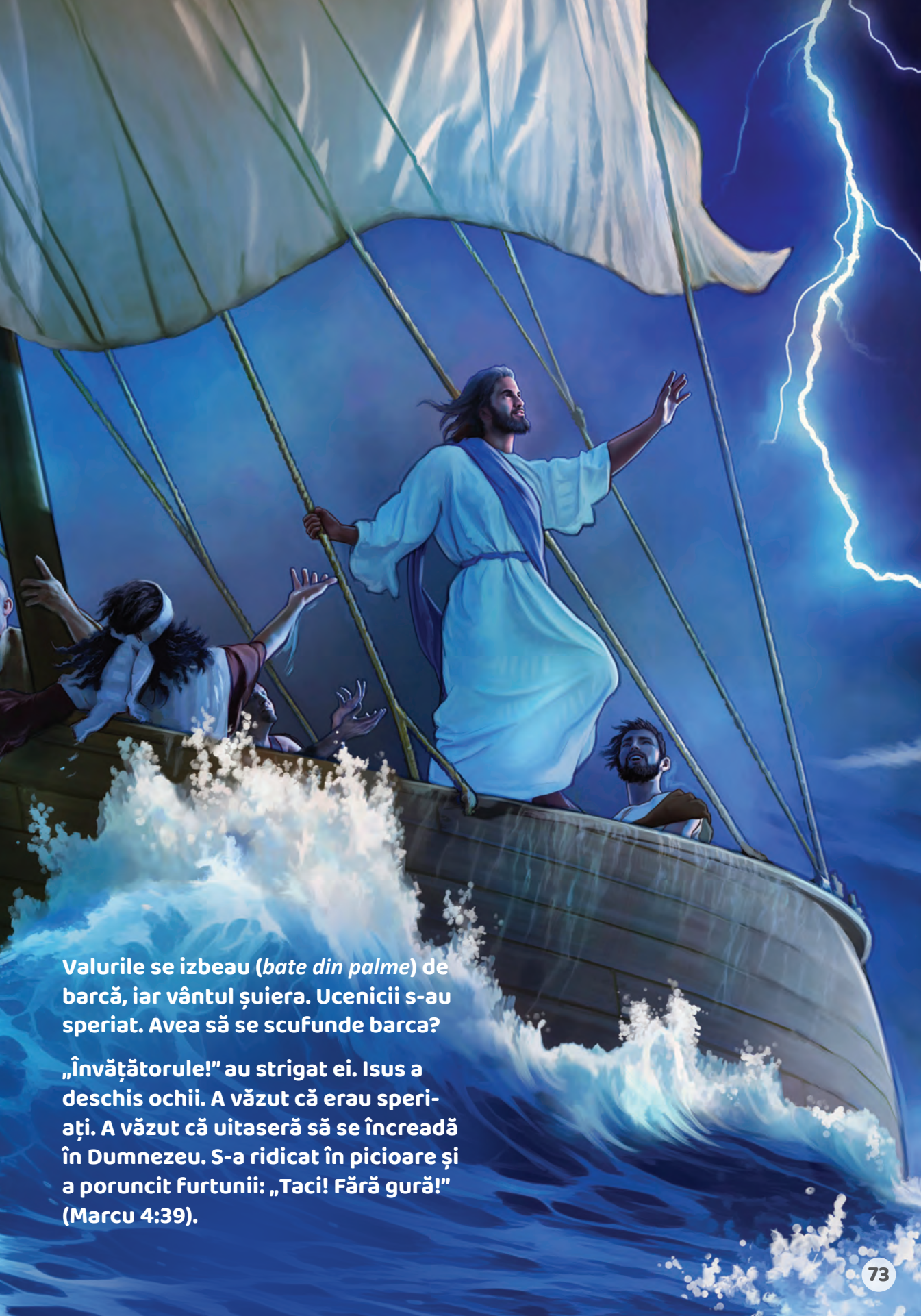

Barca a plecat. Stelele au început să sclipească, iar cerul se întuneca. Isus era foarte obosit. S-a întins și S-a culcat în partea din spate a bărcii. Barca se legăna încet pe valuri (*leagă-nă încet copilul*). O briză ușoară îi gâdila fața. Era liniște, iar Isus a adormit adânc (*așază-ți capul pe mâini, ținând palmele împreunate*).

Dintr-odată, niște nori mari au acoperit luna. Briza blândă a început să sufle din ce în ce mai puternic (*sufală, imitând şuierul vântului*). Valurile au început să se înalțe. Dar Isus dormea. Barca a început să se legene din ce în ce mai repede. Valurile mari au început să se izbească de barcă (*bate din palme*). Prietenii lui Isus erau uzi și îngrijorați. Oare Isus era îngrijorat? (*Mișcă-ți capul dintr-o parte în alta.*) Nu, Isus nu era îngrijorat. El dormea liniștit.

Valurile se izbeau (bate din palme) de barcă, iar vântul şuiera. Ucenicii s-au speriat. Avea să se scufunde barca?

„Învățătorule!” au strigat ei. Isus a deschis ochii. A văzut că erau speriați. A văzut că uitaseră să se încreadă în Dumnezeu. S-a ridicat în picioare și a poruncit furtunii: „Taci! Fără gură!” (Marcu 4:39).

Vântul s-a oprit brusc. (*Vorbește în șoaptă.*) Apa s-a liniștit. Totul era calm.

Ucenicii erau uimiți. „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul, și marea?” au întrebat ei (Marcu 4:41). Acest om era Isus, Fiul lui Dumnezeu (*arată în sus*). El crease vântul și valurile. Ucenicii nu aveau de ce să se îngrijoreze.

(*Spuneți împreună*) Mulțumesc, Isus, pentru că ești mereu cu mine!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Creează!

Creează împreună cu copilul tău o furtună într-o sticlă. Umpleți jumătate de sticlă cu apă. Adăugați două sau trei picături de colorant alimentar albastru și o picătură de colorant verde. Umpleți restul sticlei cu ulei. Puteți adăuga în sticlă sclipici sau animale oceanice din plastic. Închideți capacul bine. Întoarceți sticla de pe o parte pe alta și priviți valurile cum se rostogolesc pe marea furtunoasă.

Explorează!

Pregătește un loc de joacă cu apă. UMLE un recipient mare de plastic cu apă, apoi așază o barcă mică de plastic sau un alt obiect plutitor (rață de cauciuc) la un capăt al recipientului. Roagă-l pe copil să sufle spre jucărie pentru a o face să se deplaseze prin apă, către cealaltă parte. Încercați și alte metode de a deplasa barca pe apă. Puteți folosi un pai prin care să suflați sau puteți face valuri ușoare cu mâinile prin apă.

Învață!

Explorați natura pentru a găsi moduri în care creația lui Dumnezeu ascultă de El. De exemplu: răsăritul sau apusul soarelui, luna și stelele care apar noaptea pe cer. Discută cu copilul despre modul în care creația lui Dumnezeu ne arată grija Sa iubitoare.

Cântă!

Cântați împreună piesa „De e vânt...”.

Roagă-te!

Discută cu copilul despre faptul că Isus a rămas calm în mijlocul furtunii. Când vântul sufla și valurile se prăvăleau, El dormea deoarece avea încredere în Dumnezeu. Știa că Dumnezeu avea grijă de El și de prietenii Lui. Putem fi liniștiți fiindcă știm că Dumnezeu este cu noi. Cuibăriți-vă lângă un animal de pluș sau sub o pătură și spuneți o rugăciune, mulțumindu-l lui Dumnezeu pentru că veghează asupra noastră tot timpul!

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Vremea furtunoasă ne poate lovi oricând. La un moment dat, cerul este senin și navigăm liniștit. În clipa următoare, ne trezim în toiul unei furtuni haotice. Uneori, este nevoie doar de un copil răcit sau de un dinte nou pentru a înclina barca. În astfel de momente, Dumnezeu dorește să vă aducă pace – adevărata pace.

În afară de încărcătura prețioasă a familiei, în barca ta există un pasager extraordinar – Isus. Atunci când valurile de îngrijorare sau de teamă se prăbușesc peste tine, poate fi ușor să îl pierzi din vedere. Ne uităm la furtună sau la cât de uzi suntem: răbdare epuizată, energie secătuită, nervi întinși la maximum, relații deteriorate sau buzunare goale. Uită-te în schimb la cine este Isus – sursa iubirii și a puterii, care are control asupra oricărei situații. El este acolo cu tine, în barca ta!

Așa cum tu ai grijă de nevoile copilului tău atunci când îi este frică, și Dumnezeu are grijă de tine și vrea să îți calmeze anxietatea. Poți găsi odihnă în mijlocul furtunii pentru că Dumnezeu are totul sub control.

Amintește-ți cum te-a binecuvântat Dumnezeu în trecut! Poți vedea o furtună pe care El a risipit-o, o relație pe care El a refăcut-o, o perioadă dificilă pe care te-a ajutat să o depășești? El vrea să te încrezi în El la fiecare furtună. Cuvântul Său este garanția ta. Revendică frumoasa promisiune a păcii lui Dumnezeu din Isaia 41:10, pentru tine și familia ta, și gândește-te cu cine ai putea împărtăși această încurajare astăzi!

„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare” (Isaia 41:10).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus mă ajută să fiu curajos.

Săptămâna 10: Petru umblă pe apă.

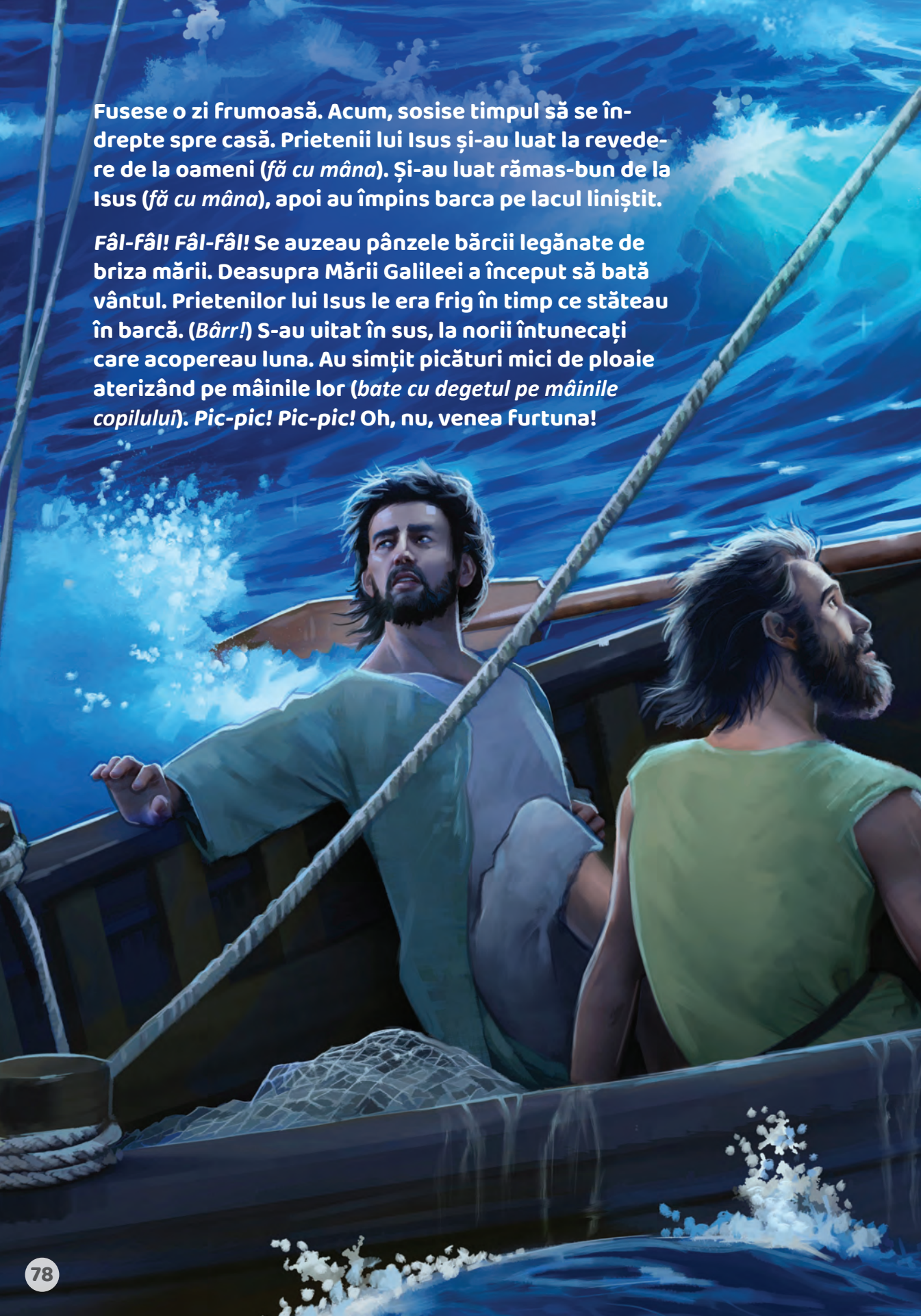
Umblarea pe apă

Studiul acesta se bazează pe Matei 14:22-32; Marcu 6:45-52; Luca 8:22-25; Ioan 6:16-21 și Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, p. 377-382.

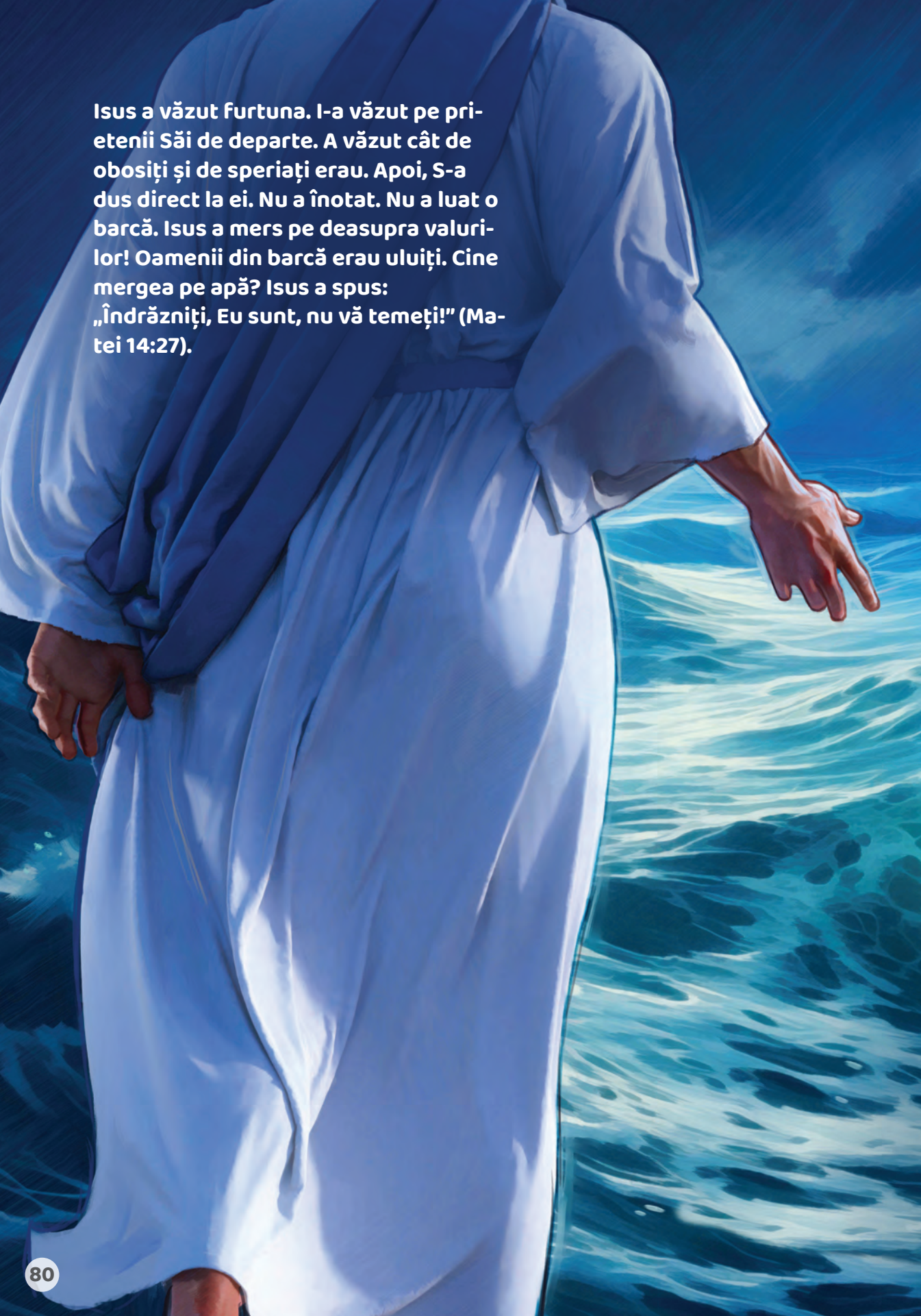
Fusese o zi frumoasă. Acum, sosise timpul să se îndrepte spre casă. Prietenii lui Isus și-au luat la revedere de la oameni (*fă cu mâna*). Și-au luat rămas-bun de la Isus (*fă cu mâna*), apoi au împins barca pe lacul liniștit.

Fâl-fâl! Fâl-fâl! Se auzeau pânzele bărcii legănate de briza mării. Deasupra Mării Galileei a început să bată vântul. Prietenilor lui Isus le era frig în timp ce stăteau în barcă. (*Bârr!*) S-au uitat în sus, la norii întunecați care acopereau luna. Au simțit picături mici de ploaie aterizând pe mâinile lor (*bate cu degetul pe mâinile copilului*). *Pic-pic! Pic-pic!* Oh, nu, venea furtuna!

Barca se legăna înainte și înapoi. *Înainte, înapoi...* (leagănă-te cu copilul tău). Un val s-a spart direct în barcă. Bărbații erau speriați (strânge copilul în brațe). Au început să vâslească. Încercau din răsuputeri să țină barca dreaptă, dar nu reușeau. Furtuna era mult prea puternică!

Isus a văzut furtuna. I-a văzut pe prietenii Săi de departe. A văzut cât de obosiți și de speriați erau. Apoi, S-a dus direct la ei. Nu a înotat. Nu a luat o barcă. Isus a mers pe deasupra valurilor! Oamenii din barcă erau uluiți. Cine mergea pe apă? Isus a spus: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!” (Matei 14:27).

Petru l-a întrebat pe Isus dacă poate să meargă și el pe apă pentru a-l veni în întâmpinare. „Vino!” a spus Isus, zâmbindu-i (Matei 14:29). Petru a coborât din barcă... pe apă. Nu s-a scufundat! S-a uitat la chipul blând al lui Isus în timp ce se apropia de El. *Pas, cu pas, cu pas...* Petru s-a apropiat de Isus. Mergea pe apă!

Petru se gândea la valurile mari (*bate din palme*). Se gândea la vântul puternic (*șuieră*). S-a uitat în jos și s-a speriat. A uitat să privească la Isus. A început să se scufunde din ce în ce mai mult. A strigat după ajutor! Dintr-odată, Isus era chiar lângă el. L-a luat de mână pe Petru și l-a scos din apă. Au mers împreună până la barcă. Apoi, apa s-a liniștit, iar vântul s-a potolit.

Petru a uitat că Isus era aproape, gata să-l ajute. Isus te iubește și te va ajuta să fii și tu curajos.

(*Spuneți împreună*) Doamne Isuse, ajută-mă, Te rog, să-mi amintesc că ești întotdeauna cu mine!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Învață!

În timpul băii, jucați-vă cu obiecte care plutesc și se scufundă. Spune-i copilului să încerce să stea deasupra apei. Întreabă-l: „Poți să faci lucrul acesta?” Explică-i că Isus poate face lucruri uimitoare sau imposibile pentru că este Dumnezeu. Noi le numim minuni. Ne putem încrede în El indiferent ce problemă am avea. El poate face minuni.

Reinterpretează!

Toarnă apă pe pavajul de afară sau udă o bandă lungă de hârtie, dintr-o rolă de hârtie. Stai la un capăt al benzii, în timp ce copilul stă la celălalt capăt. Cere-i să meargă pe apă până la tine, la fel cum a făcut Petru. Apoi, stând lângă el, cere-i să meargă cu ochii închiși, ca atunci când Petru a uitat să își țină ochii ațintiți la Isus. Fii gata să îl ții de mână atunci când are nevoie de tine!

Explică!

A fi curajos nu înseamnă că nu ți-e frică niciodată. Înseamnă că ai încredere în Dumnezeu atunci când lucrurile sunt înfricoșătoare. Un copil mic poate avea nevoie de curaj pentru a încerca lucruri noi. Amintește-i că Isus îl ajută să fie curajos!

Cântă!

Cântați împreună piesa „El ține tot pământul”.

Creează!

Desenează și decupează un cerc mare care să reprezinte o insignă pentru curaj. Cere-i copilului să-și coloreze insigna. De fiecare dată când îl vezi că este curajos, dă-i un abțibild pe care să îl lipească pe insignă. Spune: „Îți mulțumesc, Isus, pentru că l-ai ajutat pe... (numele copilului) să fie curajos astăzi!”

Roagă-te!

„Doamne Isuse,
Știu că Tu ești mereu cu mine.
Când lucrurile sunt foarte înfricoșătoare
sau încerc ceva nou, îmi amintesc de felul
minunat în care ai grijă de mine.
Ajută-mă să fiu curajos alături de Tine!
Amin!”

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

O nouă furtună, o nouă lecție. Isus dovedește din nou că El este Dumnezeuul iubirii și al păcii. El aude strigătele de ajutor ale ucenicilor și îi salvează într-un mod pe care aceștia nu îl vor uita niciodată. Îndoiala și descurajarea pe care le-au simțit au fost înlocuite cu uimire și admirație.

„Iisus nu-i uitase. Veghetorul de pe țărm i-a văzut pe acești oameni loviți de panică luptându-se cu furtuna. Cu cea mai mare grijă, ochii Lui urmăriseră corabia lovită de furtună împreună cu valoroasa ei încărcătură, deoarece oamenii aceia aveau să fie lumina lumii. După cum o mamă veghează cu duioșie asupra copilului său, așa veghea și Domnul milostiv asupra ucenicilor” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 381).

Cât de mare este dragostea ta pentru copilul tău? Dragostea ta pur și simplu explodează atunci când îi auzi râsetele prețioase sau îl privești cum își închide ochii somnoroși. Iar atunci când cade și își zgârie genunchii, îl iei în brațe și îl îmbrățișezi până-i trece. Iubirea duioasă pe care o simțim pentru copiii noștri este doar o frântură din iubirea incomensurabilă pe care Dumnezeu o are pentru noi. El dorește să ne protejeze de furtunile vieții și să ne țină de mână atunci când cădem.

În greutățile și încercările cu care te confrunți săptămâna aceasta, amintește-ți de dragostea plină de compasiune și duioșie pe care Dumnezeu o are pentru tine. Imaginează-ți mâna Lui întinsă spre a ta, în timp ce treci prin valurile vieții! Predă-I grijile și temerile tale și experimentează pacea Sa inexplicabilă!

„Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; [...] Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul tău” (Isaia 43:1-3).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Știu că Isus mă va ajuta.

Săptămâna 11: Isus Își ține promisiunile.

„Fetițo, scoală-te!”

Studiul acesta se bazează pe Matei 9:18-26; Marcu 5:21-43; Luca 8:40-56 și
Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, p. 342-348.

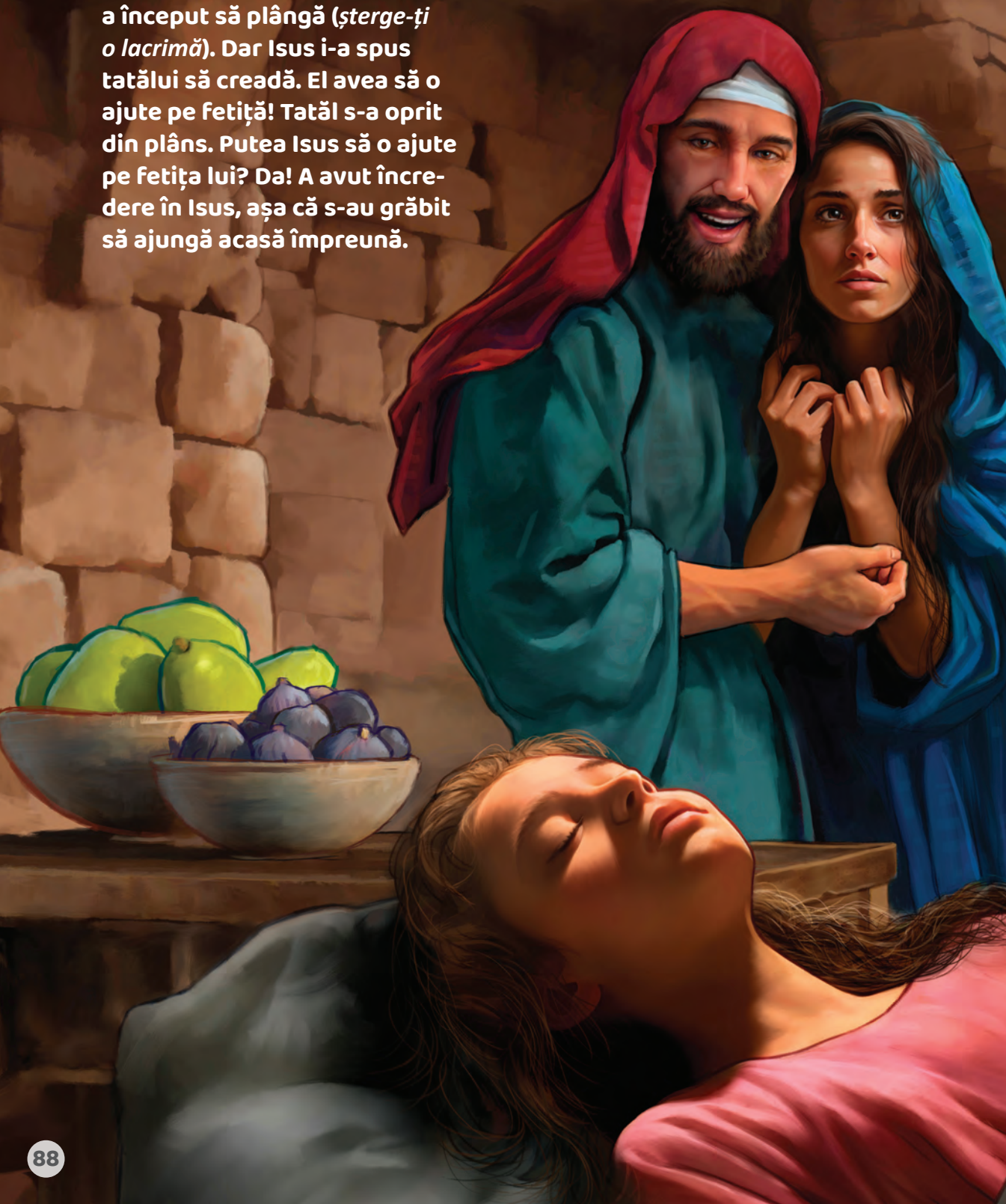
la ir își mângâia fetița pe cap (*mângâie-l pe copil pe cap*). Fruntea ei era fierbinte. Bărbatul s-a încruntat. Fetița lui era foarte bolnavă. Stătea în pat și dormea (*prefă-te că dormi*). Nu auzea păsările cântând afară. Nu vedea lumina strălucind pe lacul din apropiere. Nu alerga și nu se juca cu prietenii ei. Pur și simplu zăcea în pat (*prefă-te că dormi*). Tatăl era trist. Nu știa cum să o ajute să se însănătoșească. Doctorii nu știau cum să o vindece, dar Isus putea să o ajute! Tatăl a plecat în căutarea Lui.

A alergat spre cetate. *Fuga-fuga! Repede-repede!*
L-a găsit pe Isus în mijlocul
unei mulțimi imense. S-a
plecat la picioarele lui Isus.
Toți s-au oprit și îl priveau.

Bărbatul i-a spus lui Isus:
„Fetița mea trage să moară;
rogu-Te, vino de-Ți pune
măinile peste ea, ca să se
facă sănătoasă și să trăias-
că” (Marcu 5:23). Tatăl știa
că Isus o putea ajuta. Isus a
încuviințat și a zâmbit. Da,
își dorea să o vindece pe
această fetiță!

Isus și tatăl au pornit spre casă. Dintr-odată, un bărbat a alergat la tată să-i spună ceva – fetița lui murise. Tatăl a început să plângă (*șterge-ți o lacrimă*). Dar Isus i-a spus tatălui să creadă. El avea să o ajute pe fetiță! Tatăl s-a oprit din plâns. Putea Isus să o ajute pe fetița lui? Da! A avut încredere în Isus, așa că s-au grăbit să ajungă acasă împreună.

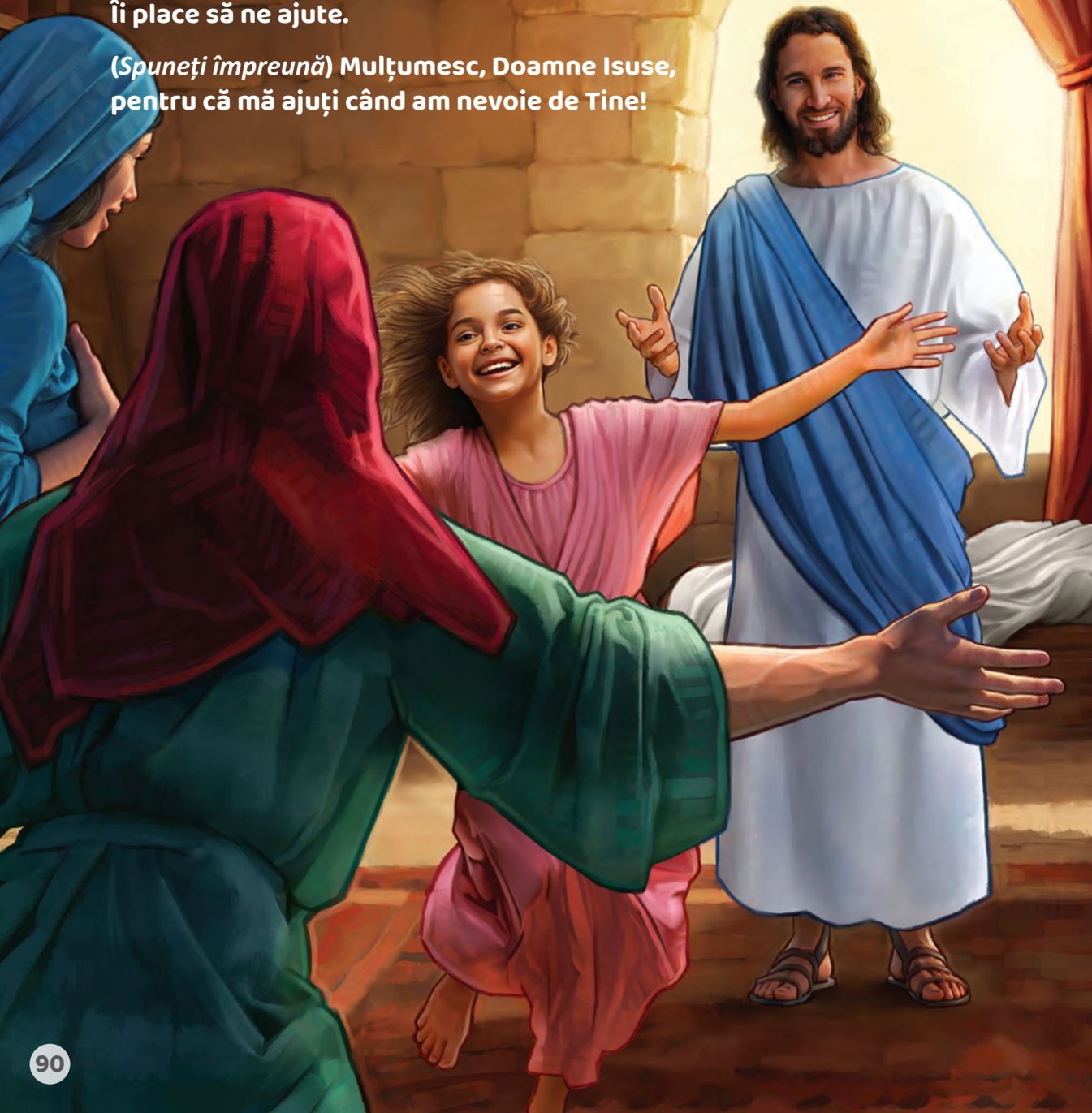
Acasă, toată lumea plângea. Dar Isus nu era trist. Nici tatăl nu era trist. Isus avea să o ajute pe fetiță, exact așa cum promisese.

Isus a intrat în camera ei. A luat-o ușor de mână (*ia mâna copilului*). Cu un glas blând și prietenos, Isus i-a spus: „Fetițo, scoală-te, îți zic!” (Marcu 5:41).

Fetița a deschis ochii și s-a ridicat în picioare.
A început să se plimbe prin cameră. S-a dus la
tatăl ei și i-a zâmbit (*zâmbește*). Apoi s-a întors
spre mama ei pentru o îmbrățișare (*îmbrățișează
copilul*). Mama și tatăl erau atât de fericiți!
Fetița lor trăia din nou! (*Bate din palme.*)

A fost o zi pe care nu aveau să o uite
niciodată. Dumnezeu este atât de puternic.
Îi place să ne ajute.

(*Spuneți împreună*) Mulțumesc, Doamne Isuse,
pentru că mă ajuți când am nevoie de Tine!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Creează!

Ajută-ți copilul să creeze un cadou pentru un tată din viața lui: tatăl său (poate fi vorba despre tine), bunicul, unchiul sau cineva care are grijă de el. Desenează o inimă mare și ajută-ți copilul să o coloreze și să o decoreze. Vorbiți despre cât de speciali sunt tații pentru noi. Ei sunt speciali și pentru Isus. Rugați-vă împreună pentru acest tată!

Apoi, ajută-l pe copil să-i ofere cadoul pregătit cu dragoste.

Reinterpretează!

Folosește o cutie veche de pantofi sau o cutie de șervețele pentru a recrea camera fetei lui Iair și folosește-o pentru a spune povestea. Folosește mobilă de jucărie sau niște bucăți mici de material textil pentru pat. Așază pe pat o păpușă sau o fetiță decupată din carton. Când Isus spune: „Scoală-te”, ridică păpușa sau forma.

Explorează!

Petrece timp afară cu copilul tău, încurajându-l să își consume energia. Fetița era atât de bolnavă, încât nu putea decât să doarmă. Dar Dumnezeu a vindecat-o. De-acum putea să sară în voie. Cere-i copilului să facă mici exerciții, potrivite abilităților sale, în timp ce numeri încet până la cinci. Poate să sară în sus, să alerge pe loc, să sară cu mâinile și picioarele depărtate. Mulțumiți-l lui Dumnezeu pentru că ne-a făcut corpul capabil să se miște!

Roagă-te!

Întreabă-ți copilul care sunt lucrurile în privința cărora ar dori ajutorul lui Isus în această săptămână. Știm, la fel ca tatăl Iair, că Isus ne va ajuta. Fii un model în acest sens, cerându-I lui Isus să te ajute într-o anumită privință, apoi mulțumește-I pentru ceea ce va face. Întreabă-ți copilul dacă ar dori să se roage și el.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

Iair era la fel ca tine – un părinte iubitor și devotat care dorea ce e mai bun pentru copilul său. O iubea foarte mult pe fetița lui. Când aceasta s-a îmbolnăvit, părea să nu existe niciun leac. Dar tatăl avea speranță. Când lucrurile i-au scăpat de sub control, l-a predat lui Isus teama lui și și-a pus încrederea în El. Plin de credință, a căzut la picioarele lui Isus. Știa că o minune era posibilă.

Și noi putem să ne încredințăm copiii Tatălui din ceruri. El este un Tată bun, foarte bun. Atunci când ai parte de zile întunecate – când creșterea copilului pare o sarcină grea sau când se întâmplă cel mai rău lucru imaginabil – încredințează-ți copilul în mâna lui Isus! Putem să cădem la picioarele Lui și să cerem protecție, vindecare și har. Ne putem lăsa în grija lui Isus toate problemele. Și chiar dacă minunea nu are loc în această parte a cerului, El ne oferă o pace de nedescris și speranța unui nou început veșnic.

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz! Căci, după cum avem parte din belșug de suferințele lui Hristos, tot așa, prin Hristos avem parte din belșug și de mângâiere” (2 Corinteni 1:3-5).

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus ne vede și ne iubește pe toți.

Săptămâna 12: O femeie bolnavă este vindecată de Isus.

„Cine M-a atins?”

Studiul acesta se bazează pe Matei 9:18-26; Marcu 5:21-43; Luca 8:40-56 și
Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, p. 342-348.

Isus zâmbea în timp ce mânuțele copiilor se întindeau spre El. Le strângea cu blândețe mânuțele calde (*strânge mâna*). Isus Se plimba prin orașul de lângă Iac. În timp ce se plimba, le vorbea oamenilor despre marea iubire a lui Dumnezeu. Erau oameni sus (*întinde mâna în sus*) și erau oameni jos (*ghemuiește-te*). Erau oameni lângă El și în urma lui. Erau atât de mulți oameni în mulțimea aceea! Toți voiau să fie cu Isus.

Lui Isus Îi plăcea să fie cu oamenii. Erau atât de aproape de El. Atât de îngrămădiți. Coatele lor se atingeau (*lovește ușor cu cotul*). Și genunchii lor se atingeau (*lovește-ți ușor genunchii*).

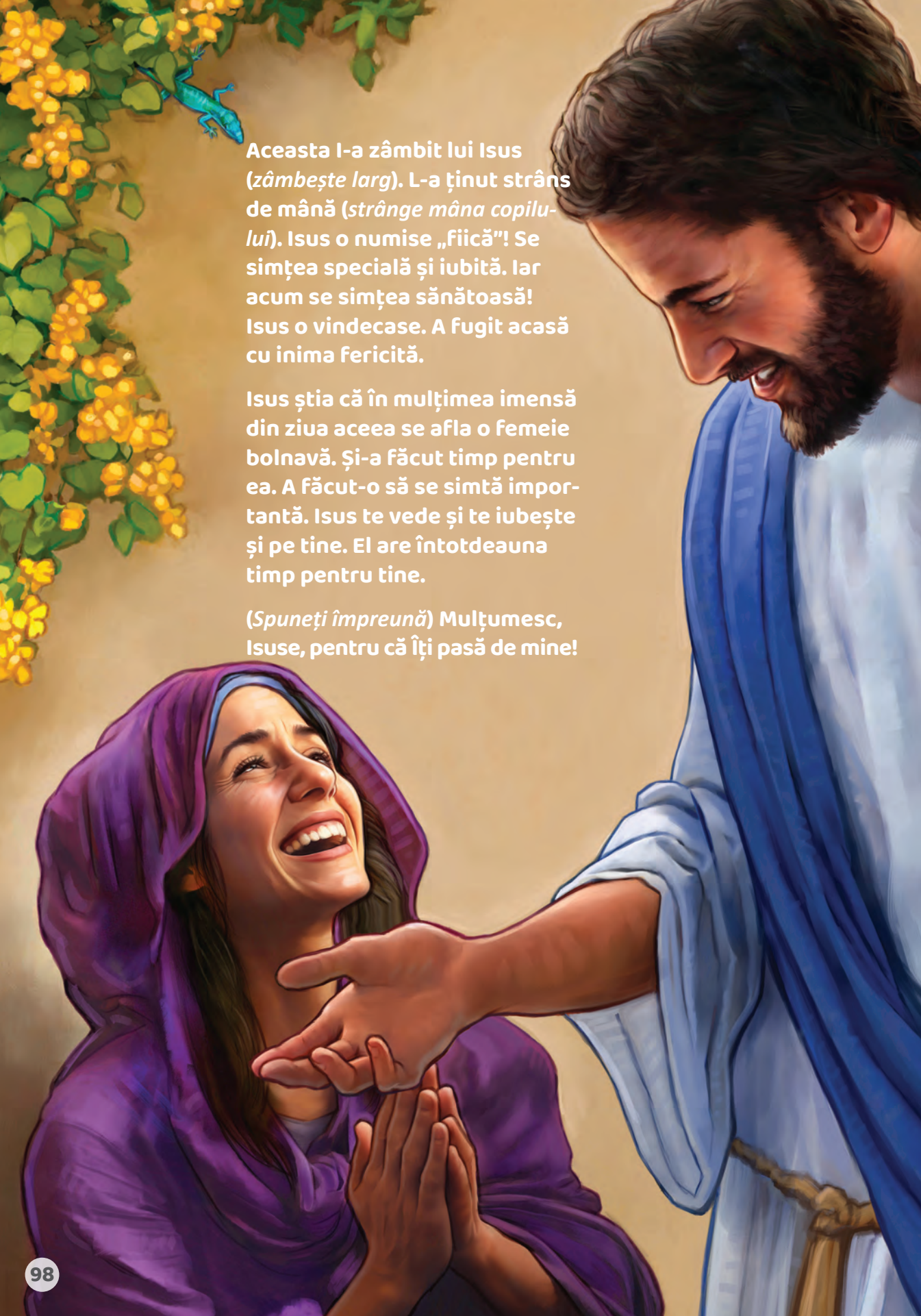
Isus zâmbea în timp ce vorbea. Apoi, deodată, S-a oprit. Isus a privit în sus (*întinde mâna în sus*), apoi S-a uitat în jos (*ghemuiește-te*). S-a uitat la oameni rând pe rând. „Cine s-a atins de hainele Mele?” a întrebat El (Marcu 5:30). Ce întrebare amuzantă! Erau acolo o mulțime de oameni. Dar Isus știa că acea atingere era diferită. „Cine M-a atins?”

O femeie era ghemuită jos, la picioarele lui Isus. Era bolnavă de foarte mult timp. Fusese la mulți doctori, dar niciunul nu reușise să o vindece. Ea știa că Isus o putea ajuta! Se strecurase printre oameni și îi atinsese hainele. „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui”, își spusese ea (Marcu 5:28). Și așa a fost!

Femeia atingea acum picioarele lui Isus. El a privit-o cu ochi blânzi și cu un zâmbet larg. Isus știa că ea era aceea! Știuse de la bun început. Ea îi atinsese haina. Femeia i-a spus lui Isus că o vindecase pe loc – exact așa cum crezuse și ea că avea să facă. Oh, cât de mult o iubea Isus! El a ridicat-o ușor pe femeie, apoi i-a spus: „Fiică, credința ta te-a mântuit” (Marcu 5:34).

An illustration of Jesus, with a beard and long hair, wearing a white robe with a blue sash, looking down at a woman. The woman is wearing a purple headscarf and a purple robe, looking up at Jesus with a joyful expression. Jesus is holding her hand. In the top left corner, there is a green vine with yellow flowers and a small blue lizard.

Aceasta l-a zâmbit lui Isus
(zâmbește larg). L-a ținut strâns
de mână (*strânge mâna copilu-
lui*). Isus o numise „fiică”! Se
simțea specială și iubită. Iar
acum se simțea sănătoasă!
Isus o vindecase. A fugit acasă
cu inima fericită.

Isus știa că în mulțimea imensă
din ziua aceea se afla o femeie
bolnavă. Și-a făcut timp pentru
ea. A făcut-o să se simtă impor-
tantă. Isus te vede și te iubește
și pe tine. El are întotdeauna
timp pentru tine.

(Spuneți împreună) Mulțumesc,
Isuse, pentru că îți pasă de mine!

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Creează!

Pictați scena biblică. Luați acuarele și pictați cu degetele capetele oamenilor, apoi desenați-le și restul corpului. Desenați-i pe Isus și pe femeie în mijlocul mulțimii, apoi desenați o inimă deasupra lor. Așezați desenul undeva, la vedere, pentru a-i aminti copilului de istorisirea din această săptămână!

Explorează!

Folosiți obiecte naturale din curte sau din parc pentru a pune în scenă istoria lui Isus și a femeii. Creați o mulțime din bețe, frunze sau pietre. Faceți astfel încât femeia să îl găsească pe Isus în mulțime. Mulțumiți-I lui Isus pentru că a observat-o și a vindecat-o.

Joacă-te!

Jucați-vă de-a v-ați ascunselea! După câteva runde, ia-ți copilul în brațe și explică-i că Dumnezeu îl iubește foarte mult. El știe întotdeauna unde ne aflăm și are grijă de noi. Spune-i că, deși nimeni altcineva nu a observat-o pe femeia bolnavă, Isus a văzut-o și a iubit-o. Și noi putem observa oamenii pe care nimeni nu îi observă și le putem împărtăși dragostea lui Isus.

Fă conexiuni!

Isus ne vede și ne iubește. El are întotdeauna timp pentru noi. Și noi putem face același lucru pentru ceilalți. Săptămâna aceasta, dă dovadă de prietenie în interacțiunile tale cu ceilalți. Învăță-ți copilul să se uite în ochii oamenilor atunci când vorbește cu ei. Învăță-l să salute vecinii și să le zâmbescă. Oferă din timpul tău cuiva care are nevoie. Arată-le celorlalți că sunt observați și iubiți, așa cum a făcut Isus când a fost pe pământ.

Roagă-te!

Arată-i copilului tău fotografii cu el de la naștere. Citește Psalmii 139:13,14 și explică-i că a fost făcut într-un mod atât de minunat! Isus l-a ținut în burtica mamei. El îi cunoaște numele și îi ascultă rugăciunile. Rostește o rugăciune, mulțumindu-i lui Dumnezeu pentru că ne vede, ne cunoaște și ne ascultă rugăciunile.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

În lumea aceasta, în care timpul este limitat și este atât de ușor să te simți ignorat, lăsat pe dinafară și singur, Isus te observă. Te vede în mulțime. El are tot timpul din lume pentru tine, pentru că ești copilul Lui iubit. Indiferent de durerile și necazurile prin care treci, du-te la El! Întinde-ți mâna plină de credință și revendică minunata libertate pe care El ți-o promite.

Femeia care era bolnavă de doisprezece ani și-a spus: „Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui” (Matei 9:21). Ea a crezut și și-a pus credința în acțiune. A fost vindecată instantaneu. Credința ei a fost răsplătită.

Mai mult decât atât, ea L-a întâlnit pe Mântuitorul. Mântuitorul ei. „Nu e de ajuns să credem despre Hristos, trebuie să credem în El. Singura credință care ne va fi de folos este aceea care-L are pe El ca Mântuitor personal” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 347).

Isus nu a vrut ca ea să plece neobservată. El a vrut ca ea să știe că este iubită și că locul ei este acolo. Isus i-a spus: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit” (Matei 9:22). Da, Isus te numește fiica Sa/Fiul Său!

Isus te vede cum te chinui să fii un părinte bun. Te vede atunci când vii la El la sfârșitul acelor zile lungi și îți întinzi mâna cu ultimele puteri, cu încredere și speranță. Îți recunoaște credința. Te încurajează.

IDEEA PRINCIPALĂ:
Isus mă iubește.

Săptămâna 13: Marea iubire a lui Isus pentru noi.

O dragoste nemărginită

Studiul acesta se bazează pe Efeseni 3:18.

Poți vedea o stea strălucitoare?
Caută una pe cerul întunecat al
noapții. Privește-o cum sclipeste
acolo sus. Este mai sus decât poți
tu să te înalți (*întinde mâna*). Este
mai sus decât vârfurile copacilor.
Este mai sus decât dealurile.
O pasăre poate zbura foarte sus,
dar o stea este și mai sus.

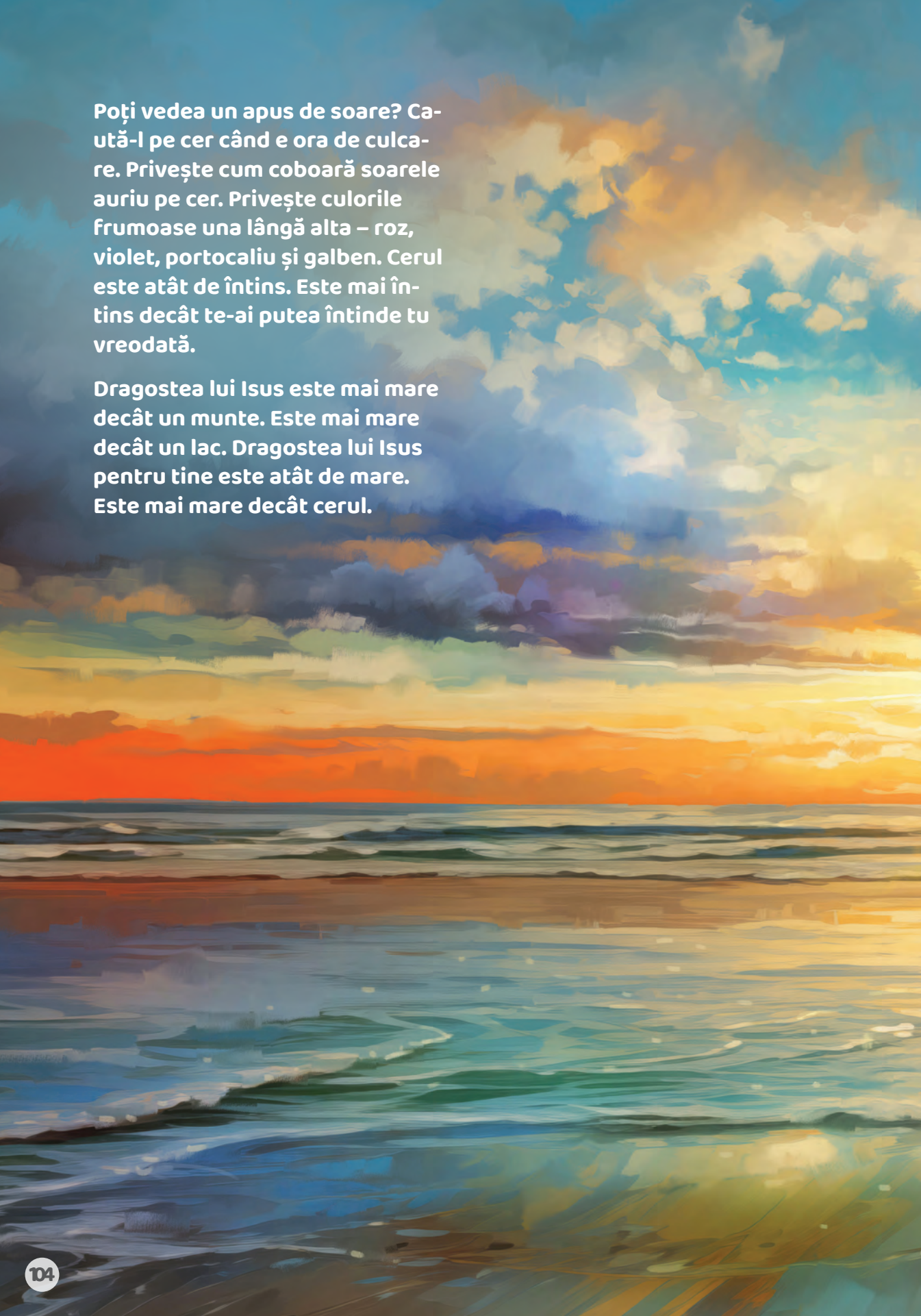
Dragostea lui Isus pentru tine este
mai înaltă decât stelele.

Poți vedea o stea-de-mare? Caut-o pe fundul unei mări de un albastru strălucitor. Uită-te în jos! Marea este mai adâncă decât ai putea tu vreodată să te apleci (*apleacă-te*). Este mai adâncă decât o piscină. Este mai adâncă decât rădăcinile imense ale unui copac înalt.

Așa este, dragostea lui Isus pentru tine este mai adâncă decât cea mai adâncă mare.

Poți vedea un apus de soare? Caută-l pe cer când e ora de culcare. Privește cum coboară soarele auriu pe cer. Privește culorile frumoase una lângă alta – roz, violet, portocaliu și galben. Cerul este atât de întins. Este mai întins decât te-ai putea întinde tu vreodată.

Dragostea lui Isus este mai mare decât un munte. Este mai mare decât un lac. Dragostea lui Isus pentru tine este atât de mare. Este mai mare decât cerul.

Poți vedea norii? Uită-te după ei în timp ce plutesc pe cerul minunat. Cerul este atât de lung. Este mai lung decât te-ai putea întinde tu vreodată în față și în spate (*întinde-te în față și în spate*). Este mai lung decât un avion. Este mai lung decât un tren. Este mai lung decât poți cuprinde cu privirea.

Isus vrea să-ți dăruiască iubirea Sa nemărginită! Îi pasă de tine. Te ascultă. Te ajută. El va fi cu tine mereu.

Da, dragostea lui Isus pentru tine este foarte, foarte mare (*spune numele copilului*). Biblia ne spune lucrul acesta. Vrei să îi spui lui Isus: „Și eu Te iubesc și vreau să Te urmez”?

Jucați-vă pe parcursul zilei!

Fă conexiuni!

Într-o noapte senină, după apusul soarelui, amenajați afară un loc cu pături și perne. Cuibăriți-vă împreună și uitați-vă la stele! Priviți cât de sus sunt stelele! Dragostea lui Isus este și mai sus. Vorbiți despre cum a creat Isus toate stelele și despre cum le cunoaște pe nume. Cât de uimitor este faptul că Dumnezeu universului vă știe numele și cunoaște totul despre fiecare dintre noi. Cântați împreună „Dumnezeu iubeste”.

Creează!

Desenează diferite expresii faciale pe niște coli de hârtie. Desenează o față îngrijorată și vorbește despre cum poate transforma Isus fețele noastre îngrijorate în fețe vesele. Folosește un marker pentru a desena peste fața îngrijorată, transformând-o într-una veselă. Mulțumiți-l împreună lui Dumnezeu pentru că are grijă de noi.

Explorează!

Căutați lucruri care sunt înalte, adânci, late și lungi. Grupați lucrurile care se aseamănă pentru a sublinia dimensiunile lor diferite. Vorbește despre faptul că Isus a creat o mulțime de lucruri mari, dar, dintre toate, dragostea Sa este cea mai mare!

Joc de rol

Vorbește cu copilul tău despre modul în care Isus ne ajută să fim buni cu ceilalți. Puneți în scenă situații în care puteți folosi cuvinte și gesturi amabile. Când mergeți la locul de joacă în această săptămână, încurajează-ți copilul să îi lase pe alți copii să fie primii. Când mâncați, încurajează-ți copilul să spună: „Te rog!” și „Mulțumesc!”.

Miezul problemei

Pentru voi, părinții

În tot ce a făcut pe pământ, Isus a arătat că are o inimă plină de iubire – o inimă din care se revărsa o dragoste nemărginită pentru toți cei pe care îi întâlnea. Iubirea Lui pentru noi este personală și nelimitată. „Astfel, Hristos, Păstorul ceresc, are grijă de turma Sa care este împrăștiată în întreaga lume. El ne cunoaște pe toți pe nume. El știe până și casa în care locuim și numele fiecărei persoane din ea. El Se îngrijește de fiecare dintre noi ca și cum nu ar mai exista altcineva în întreaga lume” (Ellen G. White, *The Story of Jesus*, p. 75, 76).

Acordă-ți un moment pentru a te gândi la aceste versete care exprimă dragostea lui Dumnezeu pentru tine și copilul tău.

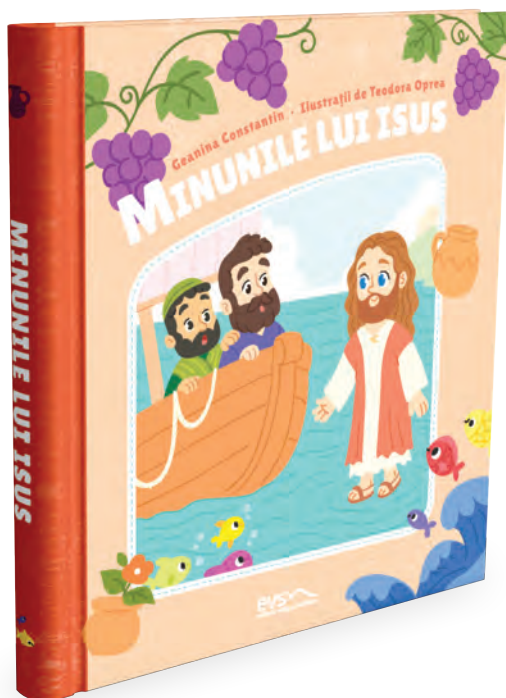
„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El” (1 Ioan 3:1).

„Nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 8:39).

„Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine” (Țefania 3:17).

Creatorul universului, care este capabil de miracole uimitoare, are grijă de *tine* ca un Tată iubitor. El îți cunoaște *numele*, îți cunoaște *copiii* și *te iubește* cu o iubire nemărginită. Fie ca „să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Efeseni 3:18,19)!

Editura Viață și Sănătate
vă oferă pentru copiii cu vârsta între 0-3 ani:

Minunile lui Isus
de Geanina Constantin

Dumnezeu
creează toate
în șapte zile
minunate
de Florin Bică

Editura Viață și Sănătate
vă oferă pentru copiii cu vârsta între 0-3 ani:

**Darurile
lui Dumnezeu
pentru noi**
de Geanina Constantin

**Noe întreabă:
„Ce se-aude?”**
de Florin Bică

Editura Viață și Sănătate
vă oferă pentru copiii cu vârsta între 0-3 ani:

**Isus este
cu noi mereu**
de Geanina Constantin

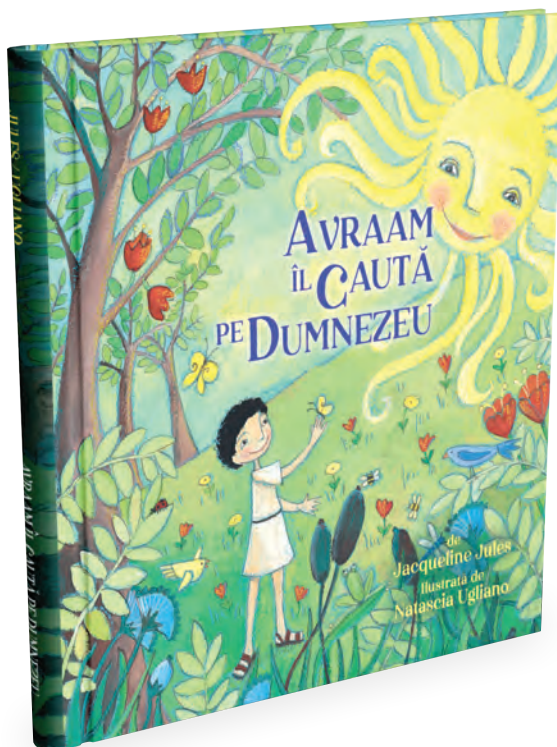

**Mihnea spune:
„Mulțumesc!”**
de Florin Bică

Editura Viață și Sănătate
vă oferă pentru copiii cu vârsta între 0-3 ani:

**Avraam Îl caută
pe Dumnezeu**
de Jacqueline Jules

Râsul Sarei
de Jacqueline Jules

